

Faiq Hüseynbəyli

***SEVGİ
HEYKƏLİ***

Bakı–2019

ulduzlu nəşrlər

**Azərbaycan Yazıçılar Birliyi ilə
“Ulduz” jurnalının birgə layihəsi**

Layihənin rəhbəri: **Qulu Ağsəs**

Redaktor: **Elnarə Akimova**

H95 **Hüseynbəyli Faiq**
Sevgi heykəli.
Bakı, “Təhsil”, 2019, 80 səh.

H $\frac{4702060202}{053}$ 2019

© Faiq Hüseynbəyli, 2019

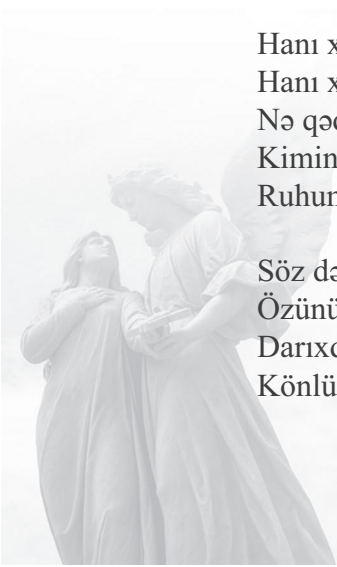
Mən sənin içində aza bilərdim,
Söz-söz öz qəbrimi qaza bilərdim.
Mən səni sərbəst də yaza bilərdim,
Məni heca-heca öldürən şeir.

Şirin xəyallarda yata bilərdim,
Uduza bilərdim, uda bilərdim.
Mən səni... mən səni ata bilərdim,
Məni el-aləmə güldürən şeir.

Sənsiz də bu yolu gedə bilərdim,
Qələmlə qəlbimi didə bilərdim.
Mən sənə xəyanət edə bilərdim,
Ömrümü-günümü solduran şeir.

Hanı xoş saatın?
Hanı xoş anın?
Nə qədər varağa axacaq qanın?
Kimin əllərində çıxacaq canın,
Ruhumu göylərə qaldıran şeir?

Söz də xəstəlikdi... yoluxdun belə,
Özünü itirdin, karıxdın belə...
Darıxdın, darıxdın, darıxdın belə,
Könlümü-köksümü dolduran şeir.

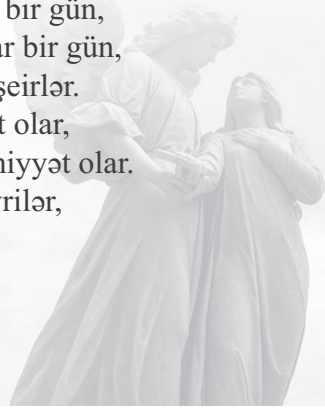
Çox gəlib-keçiblər, çox, qələmiylə
Kimi ac, kimisi tox qələmiylə.
Kəfən varağıyla, ox qələmiylə
Can alan, qan tökən, “Çaldıran” şeir.

Sahilsiz dəniztək coşanda təblər
Dərdə dərman olar söz kimi... həblər...
Göydən daş yağdırar Əbuləhəblər,
Daşlar başa düşər... başlar daş olar.

Şeir şeir kimi ölər-dirilər,
Şeir şeir kimi ah çəkib gedər.
Söz qalmaz dünyada... sonuncu adam
Şeiri öldürər, öldürər, gedər.

Allahın yadından çıxar adamlar,
Allahın yadından çıxar şeirlər.
Baxar qəmli-qəmli söz adamına,
Çarəsiz-çarəsiz baxar şeirlər.

Yatmış vicdanını oyadar bir gün,
Dənizdən dağlara qayıdar bir gün,
Dağlardan göylərə axar şeirlər.
Adamlar əriyib cəmiyyət olar,
Söz sözdən doğulub kəmiyyət olar.
Çiçəyə çevrilər, gülə çevrilər,

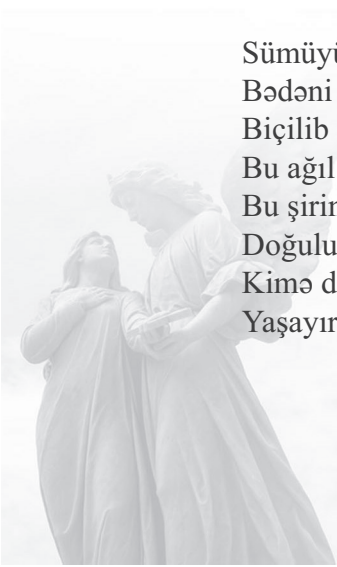

Palıda çevrilər, söyüdə dönər.
Qayıdıb yenidən təbiət olar
Bu duman şeirlər, buxar şeirlər.

Söz ağır, kimsə çıxmaz altından,
Söz keçir insanın yeddi qatından.
Kiminin evini tikər altundan,
Kiminin evini yıxar şeirlər.
Göz yaşı içində qəhqəhə çəkər,
Gözünü ovuca sıxar şeirlər.

Getdikcə daş olur, heykələ dönür
Bu dilsiz şeirlər, bu lal şeirlər.
Min ildi süzülür dağ çiçəyindən,
Min ildi mayası ana südünən
Süzülür ruhlara halal şeirlər.

Sümüyü atadan, qanı anadan,
Bədəni atadan, canı anadan...
Biçilib əyninə donu anadan
Bu ağıl şeirlər, ahıl şeirlər,
Bu şirin şeirlər, bu bal şeirlər
Doğulur dünyaya bir övlad kimi.
Kimə doğma gəlir, kimə yad kimi,
Yaşayır ömrünü istedad kimi.

Çörəyə çevrilmir, duza çevrilmir,
Oğula çevrilmir, qıza çevrilmir.
Elə hisslər var ki, min il də yazsan,
Şeirə çevrilmir, sözə çevrilmir.
Beləcə, tükənir şairin ömrü,
Başdaşı boylanır söz məzarından.

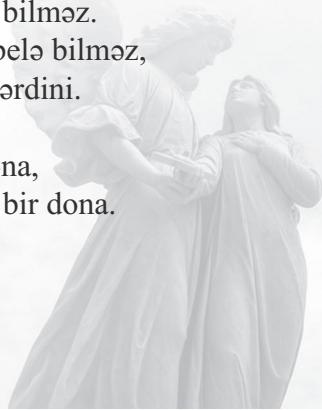
***

Bir parça buz kimi əriyir ömür,
Günəş hardan bilər buzun dərini?
Od olub eşq ilə yanmaq gözəldir,
Sonda kül çəkəcək közün dərini.

Kiminsə canına sadağa düşür,
Baxtına sədd düşür, qadağa düşür...
Ayağım özümdən qabağa düşür,
Həsrətlə daşıyır izin dərini.

Torpaq belə bilməz, daş belə bilməz,
Ayağın bildiyin baş belə bilməz.
Kırpik belə bilməz, qaş belə bilməz,
Bilsə, ürək bilər gözün dərini.

İlahi, sən məni yetişdir ona,
Doqquz gözəlliyi sığmır bir dona.

Bütün dərdlərimi atıb bir yana,
Sevdim bu gülüzlü qızın dərdini.

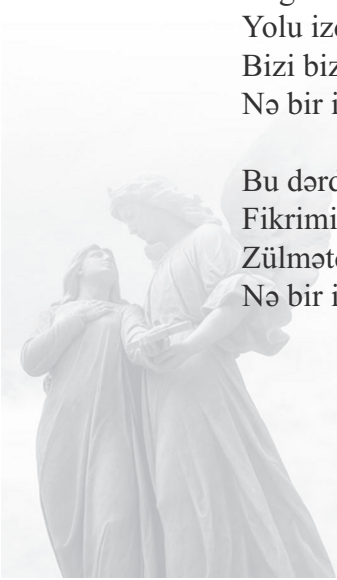
Kim haqqı-salamı kəsib söz üstə?
Kim öz qismətindən kəsib söz üstə?..
Nanə yarpağıtək əsib söz üstə,
Hələ də çəkirəm sözün dərdini.

***

Qəlbimdə ağrıdı, acıdı bu eşq,
Nə bir işıq gəlir, nə bir it hürür.
Göynəyən burnumun ucudu bu eşq,
Nə bir işıq gəlir, nə bir it hürür.

Dağı düzdən alır yolayrıcları,
Yolu izdən alır yolayrıcları.
Bizi bizdən alır yolayrıcları,
Nə bir işıq gəlir, nə bir it hürür.

Bu dərdi köksümə sıxmaq çətindi,
Fikrimi şeirə yıxmaq çətindi.
Zülmətdən işığa çıxmaq çətindi,
Nə bir işıq gəlir, nə bir it hürür.

Arzular murada yetən deyil ki,
İlğımlar qoynunda itən deyil ki...
Cırtanın nağılı bitən deyil ki,
Nə bir işıq gəlir, nə bir it hürür.

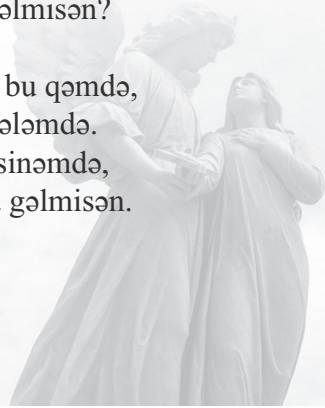
Kəsə addımlayaq, kəsə yerişək,
Yolu yaxın edək, qısa yerişək.
İşığa yerişək, səsə yerişək,
Nə bir işıq gəlir, nə bir it hürür.

Bu dərddin taleyi bu aha qalıb,
Dünəndən, bugündən sabaha qalıb.
Daha son ümidim Allaha qalıb,
Nə bir işıq gəlir, nə bir it hürür.

***

Göz yaşıyla sürmələnen bəxtəvər,
Dərdlərimə ağlamağa gəlmisən?
Günəş kimi qor olmuşam, yanmışam,
Bulaq kimi çağlamağa gəlmisən?

Üzüm gülür bu qüssədə, bu qəmdə,
Ağrım-acım çiçək açır qələmdə.
Dağ üstünə dağ qalanıb sinəmdə,
Sən də durub dağlamağa gəlmisən.

Bu dərdlərin, bu qəmlərin mübarək,
Əzabların, sitəmlərin mübarək.
Xoş gəlmisən, qədəmlərin mübarək,
Dərdlərimi yoxlamağa gəlmisən?

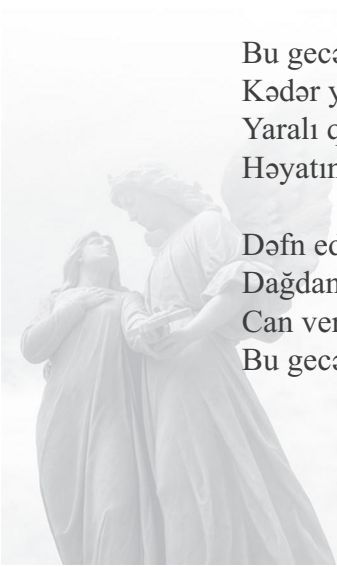
Mən gedirəm eşq yolunda azmağa,
Diri-diri məzarımı qazmağa.
Bilirəm ki, son sözünü yazmağa,
Kitabımı bağlamağa gəlmisən.

***

Bu gecə yuxuda səni görmüşəm,
Görmüşəm eləcə boynubükülü.
Parçalanıb yeddi yerə ümidin,
Sevincin yeddi qat ərşə çəkilib.

Bu gecə yuxuda səni görmüşəm,
Kədər yaşa dolub yanaqlarında.
Yaralı quş kimi qanad çalırdın,
Həyatın ən çətin sınaqlarında.

Dəfn edib içində məhəbbətini,
Dağdan ayrı düşən çəni görmüşəm...
Can verirdi ovucunda ürəyin,
Bu gecə yuxuda səni görmüşəm.

Arzuların çiliklənən şüşəydi,
Pazl kimi səpələnib dağıldı.
Hissə-hissə toplayarkən özünü,
Gözlərində həyat eşqi doğuldu.

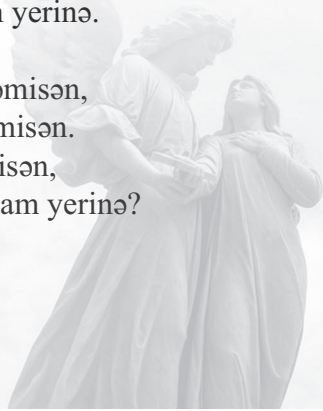
Suya danışmadım yuxularımı,
Sən elə yuxum ol, gerçəyə dönmə.
Sözümün canısan, səsimin ruhu,
Ağaca, yarpağa, çiçəyə dönmə.

Bu gecə yuxuda səni görmüşəm,
Çarəsiz qalmısan, dodağında ah.
Görmək istəmirəm səni beləcə,
Bir daha yuxuma gəlmə, ay Allah!

***

Hələ çox təzadlar sözə dönəcək,
Necə də xoşbəxtəm, şadam yerinə...
Hələ çox alışıb közə dönəcək
Söz ağrım yerinə, qadam yerinə.

Bir eşqi Allahdan sirr eləmişən,
Məbəd eləmişən, pir eləmişən.
Niyə yersizlərə yer eləmişən,
Məni qoymuşdunsa müdam yerinə?

Hanı o minillik sədaqət, hanı? –
Tanıya əbədi dostu-düşmanı...
Belə sevməmişdi İnsan İnsanı,
Ağactək qurudum, matam yerinə.

Şair, demə, hədər yaşayacağam,
Beləcə, birtəhər yaşayacağam.
Torpaq sanı qədər yaşayacağam,
Mən anam yerinə, atam yerinə.

Bacara bilmədim qaragüruhla,
Ömrünü-gününü ağrıya rahla...
Didərgin düşmüşəm bu can, bu ruhla,
Özğəyəm Göyünə, yadam Yerinə.

Yu apar doluyla, yağışla məni,
Sevən ürəklərə naxışla məni.
Bağışla, İlahi, bağışla məni,
Sən məni qoymadın adam yerinə.

***

Yenə gəlsəm dünyaya,
Yenə qurban olaram.
Uca dağtək dumana,
Çənə qurban olaram.

Eşqdən su içən Aya,
Qəmə nur saçan Aya,
Səninlə keçən aya,
Günə qurban olaram.

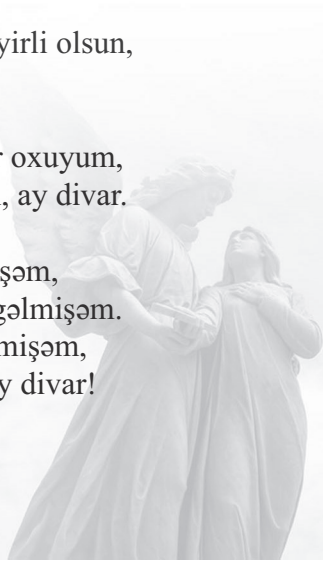
Ürək aç həqiqətə,
Uyma hər şəriətə.
Sən olan təriqətə,
Dinə qurban olaram.

Yenilər bu sevdaya,
Hər divar, hər daş, qaya...
Yenə gəlsəm dünyaya,
Sənə qurban olaram.

***

Xoş gördük, axşamın xeyirli olsun,
Necəsən bu axşam?..
Salam, ay divar!..
Gəl bir az dərdləşək, şeir oxuyum,
Atam-anam divar, balam, ay divar.

Dirilik şərbəti içib gəlmişəm,
Ömrümü boyuma biçib gəlmişəm.
Bəsirət gözümü açıb gəlmişəm,
Həqiqət önündə lalam, ay divar!

Sözümə ayaq ver, yeni nəfəs ver,
Mənə yaşamağa bir az həvəs ver.
Min ildi susursan, səsimə səs ver,
Min ildi, bir sözə qulam, ay divar.

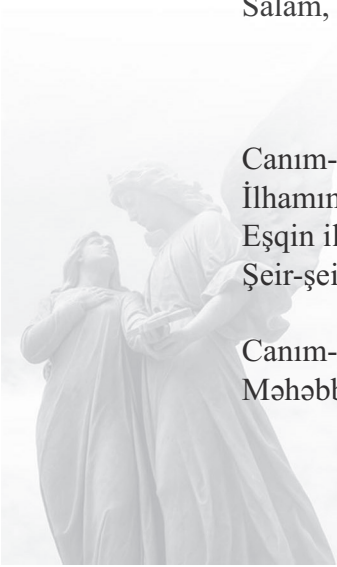
Kiməsə asandı çətin işlərim,
Bu sağır işlərim, yetim işlərim...
Divara dirənir bütün işlərim,
Səccadəm, məbədim, qalam, ay divar.

Sən məndən inciyib, küsə bilməzsən,
Sən ki daş-divarsan, nəsə bilməzsən.
Çəkil, qənşərimi kəsə bilməzsən,
Mən haqqa yüyürən yolam, ay divar.
Gəl bir az dərdləşək, şeir oxuyum,
Necəsən bu axşam?..
Salam, ay divar!

***

Canım-gözüm, tanımadın, deyəsən,
İlhamımı səndən alan Faiqəm.
Eşqin ilə çiçəkləyib gül kimi,
Şeir-şeir, söz-söz solan Faiqəm.

Canım-gözüm, röyan olum mən sənin,
Məhəbbətin, sevdan olum mən sənin.

Sevgi dolu dəryan olum mən sənin,
Dalğa kimi misralanan Faiqəm.

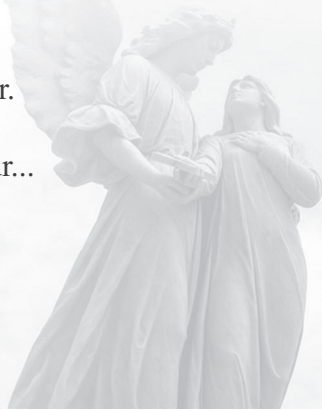
Yazıq ruhum, həsrəti nə, dərdi nə?
Ürəyimə əkdi nəyi, dərdi nə?
Susamışam həsrətinə, dərdinə,
Bulaq kimi gözü dolan Faiqəm.

Canım-gözüm, sədaqətin bəs bumu?
Dəryalarda qərq elədin Nuhumu.
Uşaq kimi aldadıram ruhumu,
Bu cismimlə hələ yalan Faiqəm.

Sərxoş başa ağıl kimi gəlmişəm,
Ağıllanıb ahıl kimi gəlmişəm.
Həyatına nağıl kimi gəlmişəm,
Söz üstündə ölüb qalan Faiqəm.

ON İL ƏVVƏLƏ

Allah, məni onca il
Geriyə qaytar, öldür.
Bu təkliyin əlindən
Canımı qurtar, öldür...

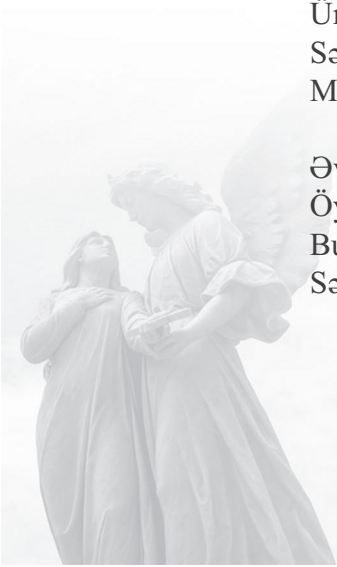
On il geriyə dönüb
Sevim sevdiyim qızı,
O bəxtikəm, qaragün,
O tənhanı, yalqızı.

Rastlaşaq bir küçədə,
Döndərim inadından.
Hər şeyimdən vaz keçim,
Keçməyim o qadından.

Deyim, qarşıda bizi
Gözləyir bizsiz həyat.
Aysız, Günəşsiz həyat,
Susuz, dənizsiz həyat.

Gəl səni bir ömürlük
Ürəyimdə daşıyım.
Sən mənimçün yarandın,
Mən səninçün yaşayım.

Əvvəl çətin olsa da,
Öyrəşərsən, eybi yox...
Bu mənəm, on il sonra
Səni çox sevirəm, çox!..

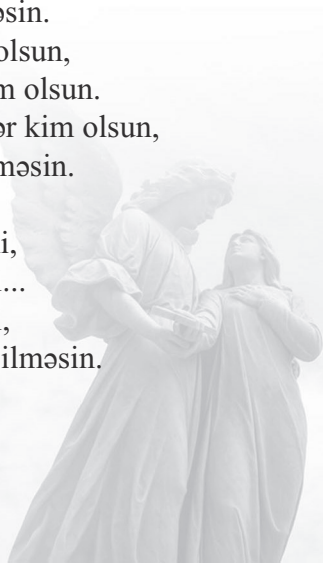
İcazə ver, göylərdən
Ulduzları dərim mən.
Xalı kimi hər axşam
Qədəminə sərim mən.

Bu mənəm, on il sonra
Məni Tanrı göndərib,
Sənin üçün zamanı
On il geri döndərib.

GÜZGÜ

Bir az unutsun o məni,
Bir az darıxsın, bilməsin.
Özü özündən xəbərsiz
Evimi yıxsın, bilməsin.
Dərdlərimə hakim olsun,
Fərman olsun, hökm olsun.
Dostum, yarım... hər kim olsun,
Sonuma çıxsın, bilməsin.

Oxusun söz ürəyimi,
Çıxarım öz ürəyimi...
Əritsin buz ürəyimi,
Yandırsın-yaxsın, bilməsin.

Məni mənə özgə elə,
Məsud elə, özgür elə.
Allah, məni güzgü elə,
O mənə baxsın, bilməsin.

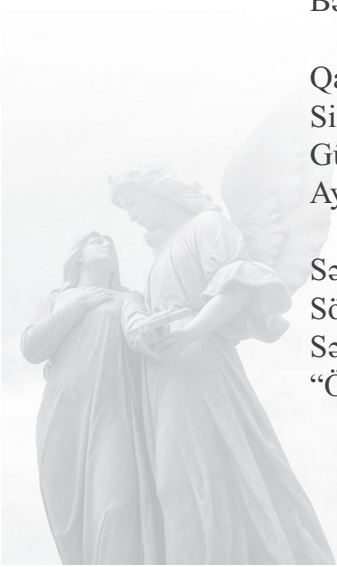
SİZİN ŞƏHƏR

Sizin şəhər gözəldi
Bizim kəndə baxanda.
Hərdən xatırla məni,
Ay batıb, gün çıxanda.

Şəhərə yağan qar da,
Yağış da xoşbəxt olur.
Kənddə külək darıxır,
Bəzən elə vaxt olur...

Qağayılar rəqs edir,
Sizin mavi dənizdə.
Günəş çıxır səninçün,
Ay batır küçənizdə.

Səsim qalıb şəhərdə,
Sözüm qalıb şəhərdə.
Səni özüm bilmişəm,
“Özüm” qalıb şəhərdə.

Sən darıx şəhər kimi,
Burda kənd kimi mən də...
Qucaq-qucaq xatirə,
Yığıb gətirdim kəndə.

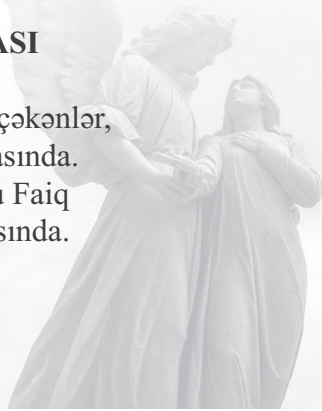
Nə gecənin tamı var,
Nə gündüzün həvəsi.
Niyə, niyə uzaqsan,
A zalımın nəvəsi?..

Möhtəşəm gecənin var,
Əlvan səhəriniz var.
Bizim kəndə baxanda
Gözəl şəhəriniz var.

Sizin şəhər gözəldi
Bizim kəndə baxanda.
Hərdən xatırla məni,
Ay batıb, gün çıxanda.

GÖZLƏ QAŞ ARASI

Ey mənim yuxumu ərsə çəkənlər,
Qalmışam ərsə ilə fərş arasında.
Gecəni köksünə sıxan bu Faiq
Vurnuxur ruh ilə nəş arasında.

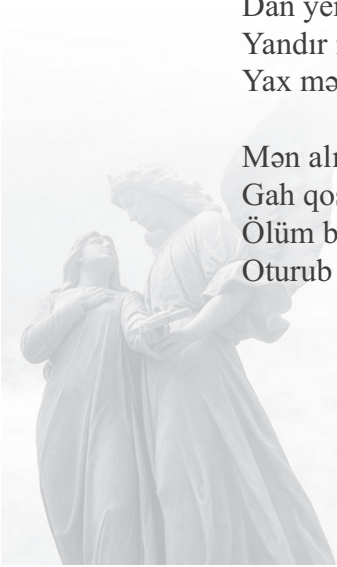
Səmayla oxudum, yerlə oynadım,
Tale bir sirr imiş, sirlə oynadım.
Fələyin atdığı zərlə oynadım,
Oynadım yek ilə şeş arasında.

Canımın, ruhumun gərəyi sözdü,
Havası, torpağı, çörəyi sözdü.
Bu gözəl şairin ürəyi sözdü,
Döyünür bədənlə baş arasında.

Sonda sandıqlarım başda yanarmış,
Çaxmağa dönəndə daş da yanarmış.
Qurunun oduna yaş da yanarmış,
Yanıram quruyla yaş arasında.

Beləcə, qüruba enir günəş, bax,
Dan yeri nə zaman sökülər, Allah?
Yandır imanımı, daşı daşa çax,
Yax məni bu iki daş arasında.

Mən alıb-vermişəm nəfəsi ahtək,
Gah qoşa yaşadım qisməti, gah tək.
Ölüm bardaş qurub şah oğlu şahtək,
Oturub qaş ilə göz arasında.

BÖYÜK ADAM

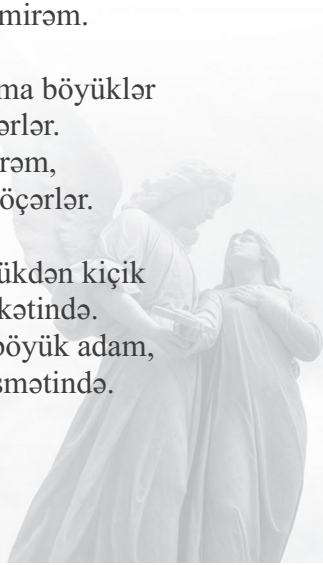
Sən böyük adamsan, mən adi şair,
Sənin qiymətini Yaradan verib.
Birin qismətin ürəkdolusu,
Birin qismətin yarıdan verib.

Yenə göz yaşım la məst oluram mən,
Yenə əllərimdə çırpınır sözü m.
Sən böyük adamsan, mən adi şair,
Nə gecəm bəllidi, nə də gündüzüm.

Mənim arzularım yel qanadlıdı,
Min il yüyürsəm də, çata bilmirəm.
Zaman əllərimdə can verəcəkdir,
Zamanın nəbzini tuta bilmirəm.

Sən böyük adamsan, amma böyükklər
Balaca adama gülüb keçərlər.
Mən adi şairəm, sadə şairəm,
Şairlər dünyadan qərrib köçərlər.

Kiçikdən böyüksən, böyükdən kiçik
Qulliver adamlar məmləkətində.
Sən də çox öyünmə, ay böyük adam,
Hərə bir böyükdür öz qismətində.

Bir az t s llidi, bir az  middi,
Həyatı bir az da yařamaq olmur.
Böyük kədərləri, böyük dərdləri
Böyük ürəkdə də dařımaq olmur.

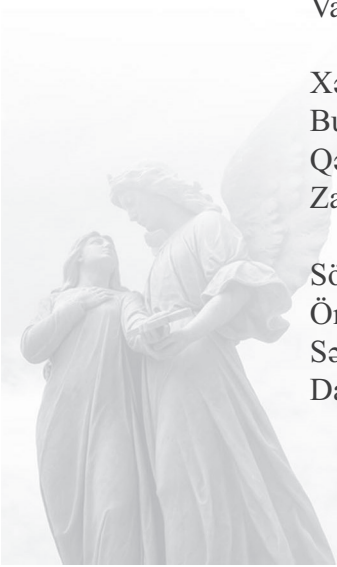
ZAMANI TUTMAQ OLMUR

Qələm-kağız götür, yaz,
Yaz ki, unutmaq olmur.
Bu sevgini-sevdanı
Könüldən atmaq olmur.

 çimi s k n qızı,
Dərdimi çəkən qızı,
G z yařı t k n qızı,
Vallah, ovutmaq olmur.

X yalına gətir, yaz,
Bu məktubu bitir, yaz.
Qələm-kağız götür, yaz,
Zamanı tutmaq olmur.

Söz üstə verdim canı,
Ömür hanı, gün hanı?
Səndən sonra dünyanı
Daha yaratmaq olmur.

Qələm-kağız götür yaz,
Yaz ki, unutmaq olmur.

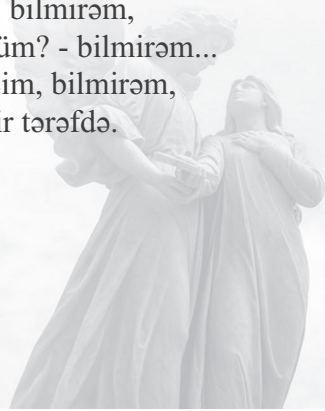
***

Dedik, ömrümüzə Günəş nur saçar,
Bağlı qapıları hansı sirr açar?
Qalmışam ortada qərarsız, naçar,
Dünya bir tərəfdə, sən bir tərəfdə.

Çözdüm ilmə-ilmə əski adları,
Sıxdım gözlərimdə etirazları.
Mən necə yaşayım bu təzadları,
Dünya bir tərəfdə, sən bir tərəfdə.

İlahi, dərdimi tən yaratmısan,
Nə gözəl, mehriban, şən yaratmısan.
Üçüncü dünyamı sən yaratmısan,
Dünya bir tərəfdə, sən bir tərəfdə.

Yollardan hansını seçim, bilmirəm,
Bəlkə, bu dünyadan köçüm? - bilmirəm...
Mən hansı körpüdən keçim, bilmirəm,
Dünya bir tərəfdə, sən bir tərəfdə.

Gecənin dərdini verdim gündüzə,
Sığmadı həsrətim şeirə, sözə.
Səni dünya ilə qoydum üz-üzə,
Dünya bir tərəfdə, sən bir tərəfdə.

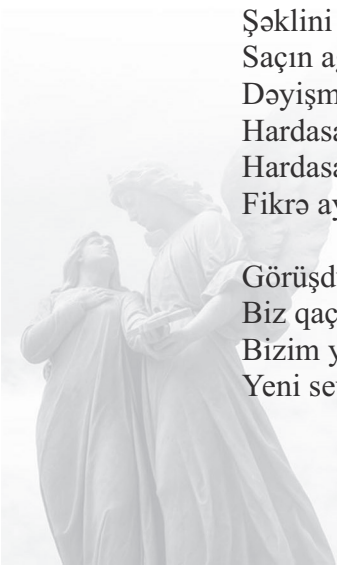
Torpaq, məni apar, su, məni apar,
Qadın, göz yaşıyla yu məni, apar.
İlahi, ya sən gəl, ya məni apar,
Dünya bir tərəfdə, sən bir tərəfdə.

GÖRÜŞDÜK, AYRILDIQ...

23

Dağ dağa rast gəldi, insan insana,
Sən mənim rastıma niyə çıxmadın?
Sənli duyğulara, sənli hisslərə,
Sənli həsrətimə yiyə çıxmadın.
Şəklini çəkmişəm – yaddaşımdadır,
Saçın ağarıbmı?
Dəyişmişənmi?
Hardasan?
Hardasan, ay üzüdönmüş?
Fikrə ayaq verən mənmi, ya sənmi?

Görüşdük, ayrıldığ – tanışlar kimi,
Biz qaçdıq zamandan, zaman yeridi.
Bizim yollarımız birləşən nöqtə
Yeni sevgilərin iman yeridir.

Dağ dağa rast gəldi, insan insana,
Barı çıx qarşıma, bilim ki, varsan!
Bəlkə də, xoşbəxtsən, xəbərim yoxdur,
Bəlkə, mənim kimi biixtiyarsan!

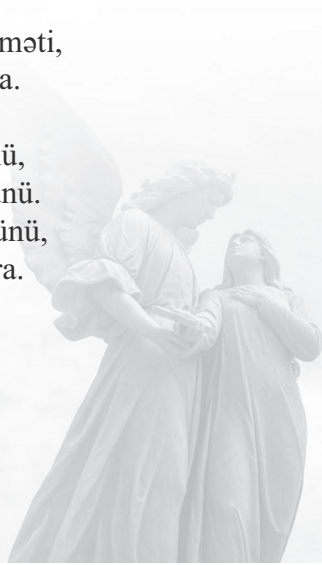
Hardasan?
Hardasan, ay üzüdönmüş?

***

Hicrana qəhqəhə çəkək,
Gülüb gedək uzaqlara.
Ömrü dədə malı kimi
Bölüb gedək uzaqlara.

Faş eləyək həqiqəti,
Sevgi adlı təriqəti.
Kim yazıbsa bu qisməti,
Silib gedək uzaqlara.

Ver Faiqə öz yükünü,
Bir eləsin yüz yükünü.
Yaxınların söz yükünü,
Bilib gedək uzaqlara.

Açılmaz sirr uzaqlıqdı,
Ən gözəl yer uzaqlıqdı.
Ölüm də bir uzaqlıqdı,
Ölüb gedək uzaqlara!

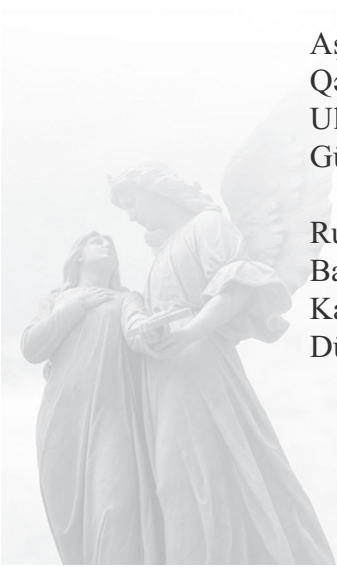
***

Torpaqla, suyla pak edin,
Odlu, havayla basdırın.
Məni qədim şahlar kimi,
Qalxanla, yayla basdırın.

Ey güləb qatan ətrimə,
Məst ol misrama, sətrimə.
Kimsə dəyməsin xətrimə,
Nazla, ədayla basdırın.

Aşkar olar nələr, nələr,
Qəmlə dolar piyalələr...
Ulduz-ulduz kəcavələr...
Günəşlə, Ayla basdırın.

Ruhumu sözdə axtarın,
Bakirə qızda axtarın.
Kamanda, sazda axtarın,
Düynlə, toyla basdırın.

Yar olmayan hər yar ilən,
Mənəm gedən rüzgar ilən.
Bu əhd ilən, ilqar ilən,
Eşqə vəfayla basdırın.

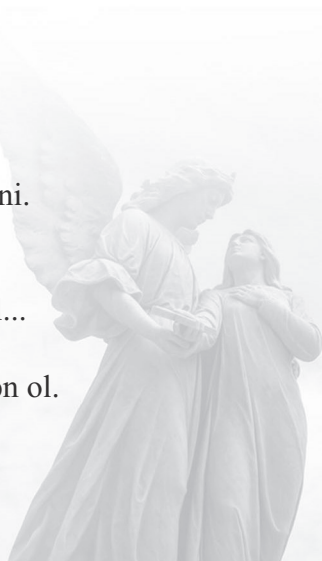
Mən asiyəm sirr səsinə,
Titrəyir göy-yer səsinə.
Qulaq verin Sur səsinə,
Bu son nidayla basdırın!

YENƏ GEC GƏLƏCƏKSƏN

Qış ötsə, qar ərisə,
Yaz olsa, nolacaq ki?
Alın yazım yenidən
Yazılsa, nolacaq ki?

Nə dəyişər həyatda-
Hər f eyni, say eyni.
İl həmin il olacaq,
Gün həmin gün, ay eyni.

Yenə gec gələcəksən,
Göz yaşı, Yağış və Yol...
Heç nə dəyişməyəcək,
Mən mən olum, sən sən ol.

Yenə həmin taleyi
Bu Faiq yaşayacaq.
Başqa cür ola bilməz,
Amma, lakin və ancaq...

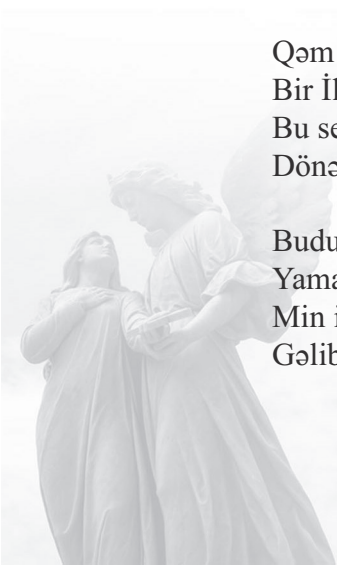
***

Mizrabını sinəm üstə oynadan
Bir eşq ilən durulmağım mübarək!
Sim üstündə ocaq çatıb ruhuma
Pərdə-pərdə kül olmağım mübarək!

Bir ilahi eşqə varıb ürəkdən
Gözəlliyi görk elədim mələkdən.
Sevə-sevə öc almışam fələkdən,
Çiliklənilib qırılmağım mübarək!

Qəm şələsi ağır gəlir sağrıma,
Bir İlahi səs yetişər ağrıma.
Bu sevgini, eşqi basıb bağırma
Dönə-dönə sarılmağım mübarək!

Budur sözün məhəbbəti, nidası,
Yaman olur işvə-nazı, ədası.
Min illərin yolçusuyam, qadası,
Gəlib səndə yorulmağım mübarək!

QIZILGÜL DƏRDLƏRİM

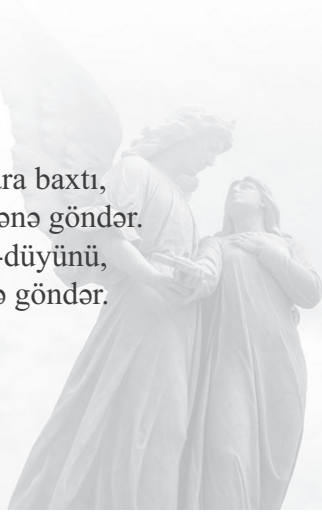
Mən olsəm, arabir xatırlayarsız,
Çağırsam, səsımə hay verərsiniz.
Ağrılı-acılı qalan ömrümü
Ağlayan qadına pay verərsiniz.

Söz ilə qıydılar cavan yaşımə,
Nələr gəlmədi ki nələr başımə...
Ulduz səpərsiniz sinədəşımə,
Günəş bağışlayıb, Ay verərsiniz.

Nədən anlamayı, nədən dərdlərim?
Mənim ruh dərdlərim, bədən dərdlərim.
Özümlə torpağa gedən dərdlərim,
Qızılgül cildində boy verərsiniz.

GÖYLƏRƏ MƏKTUB

Ey mələk, gəl apar bu qara baxtı,
Gəl apar, yenidən düz mənə göndər.
Ömrümə vurduğun ilmə-düyünü,
Allah xatirinə, çöz, mənə göndər.

Arzuya-murada çatım Eşq ilən,
Tənhalıq daşını atım Eşq ilən.
Yenidən günaha batım Eşq ilən,
Cənnət almasından üz, mənə göndər.

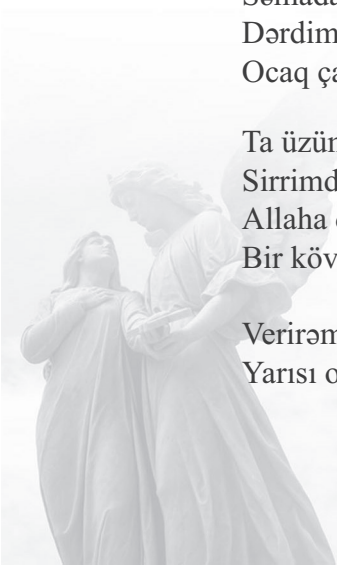
Adəm övladıyam, tənhayam, təkəm,
Qoyma yalnızlığı tək-tənha çəkəm.
Bəlkə də, mən özüm dərdimə yükəm,
Bir Həvva cildində qız mənə göndər.

Vaz keçdim uğursuz səadətimdən,
Bir sona varmadım nəhayətimdə.
Divlər ölkəsində kəsdim ətimdən,
Yarama qoymağa duz mənə göndər.

Başıma oyun aç, yenə iş artır,
Səmadan torpağa bir az düş artıq.
Dərdimi-qəmimi birə-beş artır,
Ocaq çatmaq üçün köz mənə göndər.

Ta üzüm gəlməyir günah etməyə,
Sırrimdən aləmi agah etməyə.
Allaha dərdimi izah etməyə
Bir kövrək, duyğulu söz mənə göndər.

Verirəm küləyə, rüzgara baxtı,
Yarısı olmayan bu para baxtı.

Ey mələk, gəl apar bu qara baxtı,
Gəl apar, yenidən yaz, mənə göndər.

***

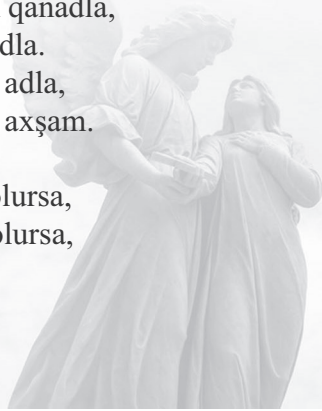
Hər gəlişin bir dönüşü olursa,
Burax məni, getməliyəm bu axşam.
Bu sevginin əvvəli yox, sonu yox,
Sevməyi tərgitməliyəm bu axşam.

Saçlarımı bəyaz dənə tapşırıb,
Çəmənləri yasəmənə tapşırıb,
Canı Ona, Ruhu Sənə tapşırıb
Yox olmalı, itməliyəm bu axşam.

Bu eşq ilə Yaradana yar olub,
Yox oluram, yoxluğumla var olub...
Sən nəfəsdə bülbül kimi zar olub,
Sən nəğməmi ötməliyəm bu axşam.

Sən də öyrən uçmağı tək qanadla,
Yalnızlıqla, intizarla, inadla.
Xatirətək bu soyadla, bu adla,
Ürəyində bitməliyəm bu axşam.

Gül ömrü də fəsillərlə solursa,
Buludlar da boşalırsa, dolursa,

Hər gəlişin bir dönüşü olursa,
Mən səni tərک etməliyəm bu axşam.
Bu sevginin əvvəli yox, sonu yox,
Burax məni, getməliyəm bu axşam.

SƏNƏ MÜQƏDDƏS SÖZÜM

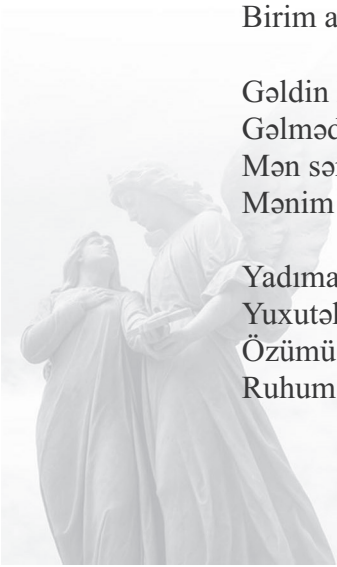
Həyat bulmacadı, həyat sualdı,
İpucu verməyir, çözümləndədi.
Baxışlar sağırdı, baxışlar laldı,
İradə səndədi, dözümləndədi.

31

Zaman xəlbirində ələnir ömrüm,
Bir eşqə əl açıb dilənir ömrüm.
Sənli sənsizliyə bələnir ömrüm,
Birim ayrı gəzir, yüzümləndədi.

Gəldin kədərini daşımaq üçün,
Gəlmədin yar deyib qovuşmaq üçün.
Mən sənə söz verdim yaşamaq üçün,
Mənim ən müqəddəs sözümləndədi.

Yadıma düşməyir şən olduğum gün,
Yuxutək, arzutək çin olduğum gün.
Özümü unuttum sən olduğum gün,
Ruhumsan, canımsan, özümləndədi.

Daş üstə daş qoyub divar hörmədim,
Laləyə, nərgizə könül vermədim.
İkinci kəlməni lüzum görmədim,
Sandım, çarə səndə, lüzum səndədi.

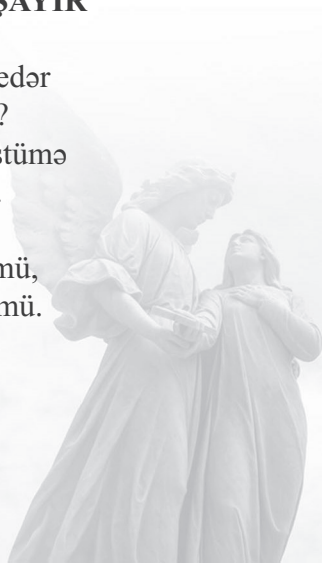
Yollar inadkardı, tərsdi necə də
Günəşli səhərdə, aylı gecədə...
Qarşıma çıxırsan evdə, küçədə,
Haraya baxıram, gözüm səndədi.

Küsmərəm dünyadan, yar yara yarsa,
Yarı yar ilə bir alıb aparσα...
Dünyada Faiqə aid nə varsa,
Nə varsa dünyada, quzum, səndədi.

İÇİMDƏ ALLAH YAŞAYIR

Kimdi bu canalan, edər
nələr, öldürər məni?
Yer titrəyər, Göy üstümə
gələr, öldürər məni.

Görər necə öldüyümü,
Şirin-şirin güldüyümü.
Həqiqəti bildiyimi
bilər, öldürər məni.

Dünya dağlar səsindən,
Qopar dağı dərəsindən.
Adımı Yer kürəsindən
silər, öldürər məni.

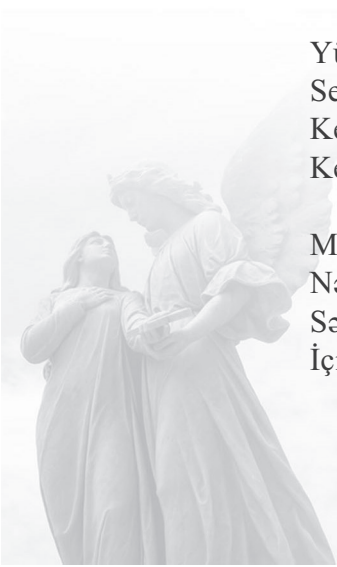
Dənizlər qızıl qan olar,
Torpaq haqqa meydan olar.
Mələk dönüb şeytan olar,
gülər, öldürər məni.

Nəfəsimdə ah yaşayır,
Dərdlərimə şah yaşayır.
İçimdə Allah yaşayır,
Ölər, öldürər məni.

***

Yüz gözəlin içindən
Seçib sevmişəm səni.
Keçilməyən yolları
Keçib sevmişəm səni.

Mən çəkəni sən də çək,
Nə şübhə qalsın, nə şəkk.
Sərxoş başla şərəbtək
İçib sevmişəm səni.

Geyindim söz əynimə,
Düz gəldi, düz əynimə.
Ruhunu öz əynimə
Biçib sevmişəm səni.

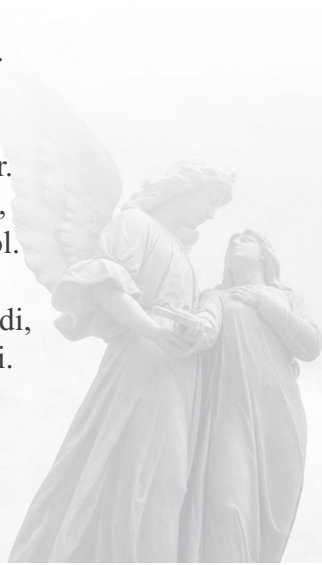
Sən dənizsən, mən ada,
Sevdim səni, ay adam.
Qəlbinə bu dünyadan
Köçüb sevmişəm səni.

YOL

Bu yol hardan başlayır,
Harda yetir sona yol?
Tutub bala küçənin
Əlindən bu ana yol.

Azıb itsə, qayıdar,
Ömür bitsə, qayıdar.
Hara getsə, qayıdar,
Qayıdar tək Ona yol.

Kim ki tənhadı, təkdi,
Gözü yol çəkəcəkdi.

Yol var, güldü, çiçəkdi,
Var ki, batır qana yol.

Yol budaqdı, yol yarpaq,
Bir az dərə, bir az dağ...
Gah daş olur, gah torpaq,
Girir dondan-dona yol.

HECA ŞEİRLƏRİM

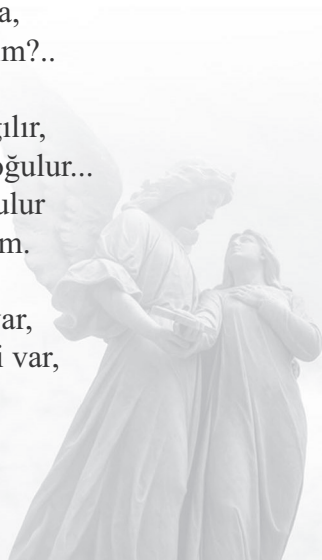
Necə çıxdı ki qarşına
Axı necə şeirlərim?
Dolanır sənin başına
Gündüz-gecə şeirlərim.

Həqiqətə mütalibdi,
Eşqə yenilən qalibdi.
Hansı qüdrətə sahibdi,
Hansı gücə şeirlərim?

Könül verdim ilhamına,
Baxdım dadına-tamına.
Ucaldımı məqamına,
Tanrım, uca şeirlərim?..

Hərdən fikirtək dağılır,
Hərdən qəmində boğulur...
Körpə uşaqtək doğulur
Bax beləcə, şeirlərim.

Dünya adlı qəfəsi var,
Qəfəsdə dustaq səsi var,

Öz havası, nəfəsi var:
Mənim heca şeirlərim.

YARADILIŞ

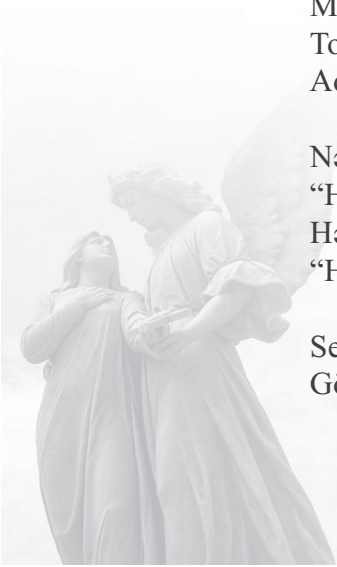
Hamam hamam içində,
Təzə zaman, təzə tas.
Sənə nağıl söyləyim,
Ömrüm-günüm, qulaq as.

Biri varmış, biri yox,
Dəvələr dəllək imiş.
Allah da yer üzündə
Tənha imiş, tək imiş...

İlhama gəldi bir gün,
Murada çatdı Allah.
Torpaqdan, sudan, oddan
Adam yaratdı Allah.

Nəfəs verdi insana,
“Havalı olsun”, – dedi.
Həsrət verdi insana,
“Halalı olsun”, – dedi.

Sevgi verdi insana,
Gözlərində yaş olsun.

Nifrət verdi insana,
Sevən könlü daş olsun.

Yaratdı! Saldı Tanrı
İnsanı bu qəmlərə.
Sonra da rəhm eylədi
Bəndeyi-adəmlərə.

ƏZABA GÜLƏN ADAM

Dodağında təbəssüm,
Gözlərində gülüş var.
Kim deyir ki, payızda
Çiçək açmır arzular?

Ömür həmin ömürdü,
Həyat həmin həyatdı,
Kədərdir, intizardı,
Səadət, nicatdı...

Gül, gülüşün şüştək
Cingildəsin, əziz dost!
Utandırın qisməti
Sözün, səsin, əziz dost!

Gülüş ömrü uzadar,
Gül, ömrün bahar olsun!
Sənin olsun gözəllik,
Tanrı sənə yar olsun!

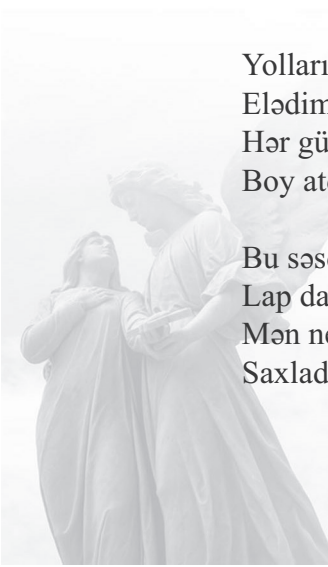
Suallar qarşısında
Dayanmışam lal kimi.
Xatirələr, ötənlər
Bir yuxudu bal kimi.

Kim dəyişər düzəni? –
Qəmlə süslənib odam.
Gülüşünə heyranam,
Əzaba gülən adam!

XATİRƏ

Yolların ağzını döndərib qışa
Elədim dumana, çənə xatirə.
Hər gün bir xatirə sildim ömürdən,
Boy atdı yerindən yenə xatirə...

Bu səsdən-səmərdən keçib gəlmişdim,
Lap daşdan-dəmərdən keçib gəlmişdim.
Mən neçə ömürdən keçib gəlmişdim,
Saxladım ömrümü sənə xatirə.

Allah gülümsədi, dedi, ey insan,
Bədəndən ayrılır vədəsində can.
Minillik ayrılıq, minillik hicran
Yazıldı bu ömrə-günə xatirə.

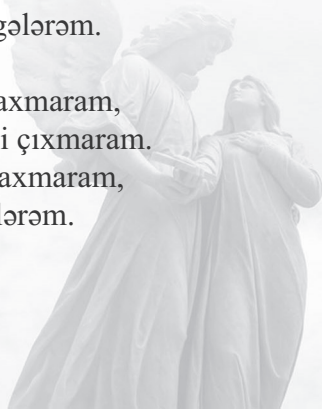
Çətin qayıdasan, uzun getmisən,
Xatirə qalıbdır sözün, getmisən.
Sən özün getmisən, özün getmisən,
Əlin əllərimdə mənə xatirə...

İKİ ƏLİM QAN DA OLSA

Sənə gələn haqq yoludu, əfəndim,
Kölə canım xan da olsa, gələrəm.
Çağır məni, səssizlikdən ürpendim,
Can üstündə can da olsa, gələrəm.

Dilə gətir içimdəki rübabı,
Bu quluna rəva görmə əzabı.
İki nədir, dünyaların hesabı
Beş də olsa, on da olsa, gələrəm.

Lal olaram, quruyaram, axmaram,
Qərq olaram, Günəş kimi çıxmaram.
Bu dünyanın nizamına baxmaram,
Yaradılış son da olsa, gələrəm.

Donub sənsiz ömrüm-günüm, hər anım,
Həsərət dadır, qəm qoxuyur dörd yanıam.
Çağır məni hüzuruna, sultanım,
İki əlim qan da olsa, gələrəm.

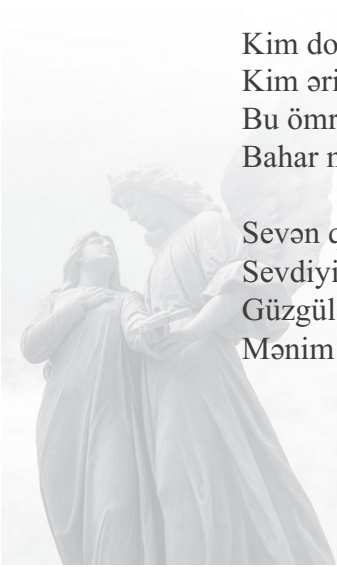
***

Şeirlərdə misra-misra özüməm,
Beş-on nəfər duyan varsa, bəsimdi.
Yar yanımda yar deyilsə, eybi yox,
Ruhu ilə mənə yarsa, bəsimdi.

Eşqi ilə bağlayıb dörd yanıımı,
Dondurub hər saatımı, anımı.
Bu od ilə, atəş ilə canımı
Səhər-axşam sarsa, sarsa... bəsimdi.

Kim doldurar eşqi ilə boş vaxtı?
Kim əridib mum eləyər daş vaxtı?
Bu ömrümün payız vaxtı, qış vaxtı
Bahar mehi məni vursa, bəsimdi.

Sevən qəlbi bu həsrətdən qanasa,
Sevdiyini hər addımda sınaşa,
Güzgüləri dönə-dönə qınasa,
Mənim üçün xəyal qursa, bəsimdi.

Haqq uğruna keçdim daşdan-dəmərdən,
Qaraladım öz bəxtimi kömərdən.
Şikayətim, gileyim yox ömərdən,
Daha məni həyat yorsa, bəsimdi.

Mən yerdəyəm, göydə süzür xəyalım,
Divanəlik, dərvişlikdi bu halım.
Can evimi viran qoysa vəfalım,
Ürəyimi belə qırsa, bəsimdi.

***

Durmusan boynubükülü,
Gül biləcək küsdüyünü.
Bir ömürlük sükut ilə
Dil biləcək küsdüyünü.

Qəm doğacaq şəhərində,
Axşamında, səhərində.
Üşüyəcək ciblərində,
Əl biləcək küsdüyünü.

Vaxt vədəyə dolan vaxtı,
Fəsil gültək solan vaxtı...
Sözün köz-köz olan vaxtı
Kül biləcək küsdüyünü.

İki Eşq var: Günəş və Qar!
Yar axtarır, min ildir yar...
Gizlətməyə nə hacət var?
El biləcək küsdüyünü.

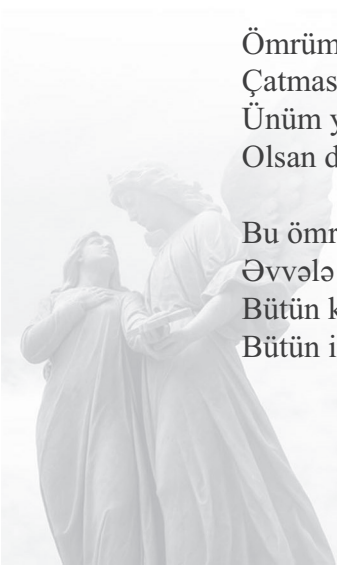
***

Yaz bunu bir yerə, mənimsən daha,
Necə ki səninəm, sən də mənimsən.
Yolumu azmaram dumanda-çəndə,
Dumanda mənimsən, çəndə mənimsən.

Vermərəm könlümü dərin qızlara,
Gözləri od saçan sərin qızlara.
Aldanmaz bu Faiq şirin qızlara,
Aldanmaz şəkərə, qəndə, mənimsən.

Ömrümə son qoysa ölüm, çatmasa,
Çatmasa murada, gülüm, çatmasa...
Ünüm yetişməsə, əlim çatmasa,
Olsan da uzaqda, gəndə, mənimsən.

Bu ömrə yazıldın, günə yazıldın,
Əvvələ yazıldın, sona yazıldın.
Bütün kitablarda mənə yazıldın,
Bütün inanclarda, dində mənimsən.

Üzün Günəş, sinən qar... işıq düşür,
Qaranlıq ömrümə yaraşlıq düşür.
Şəhərdə sevgilər qarışıq düşür,
Gedək bu şəhərdən kəndə... mənimsən...

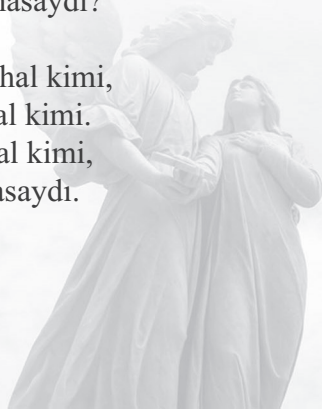
***

Bir Allah bilir ki, nələr yazardım,
Dilim bu sevgidə lal olmasaydı.
Yağışla, doluyla, qarla gələrdim,
Sənə yer üzündən yol olmasaydı.

Ətir qoxuyarmı güllü kainat,
Sevgisiz bu qaragünlü kainat.
Mənasız olardı külli-kainat,
Bu könül eşqinə qul olmasaydı.

Gəl, ey taleyimin nuru, səhəri,
Dilləndir içimdə dəli kəhəri...
Bu arı ömrümün nədir dəyəri,
Sənin dodaqların bal olmasaydı?

Qalmadı canımda halım hal kimi,
Gəldin həyatıma bir xəyal kimi.
Düşməzdin içimə qara xal kimi,
Lalətək sinəndə xal olmasaydı.

Bağlanıb adıyla adına Faiq,
Düşürmə arada yadına Faiq?
Min il də yanardı oduna Faiq,
Min il də yanardı, kül olmasaydı.

VƏFANIN AD GÜNÜNƏ

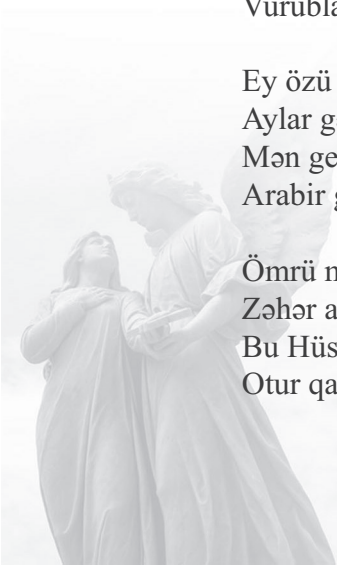
Mən sözü demirəm incitmək üçün,
Yaşaya bilmədim ahla bu ömrü.
Bir dəstə gül kimi basıb bağına
Hər gün son nəfəstək qoxla bu ömrü.

45

Duymadı mənəvi kasıblar məni,
Mən ki bir haqq idim, susublar məni.
Elə bil dilimdən asıblar məni,
Vurublar çarmıxa mıxla bu ömrü.

Ey özü qızılgül, şeiri lalə,
Aylar gəldi-keçdi, olmadı halə.
Mən getsəm, bu ömür sənə həvalə,
Arabir gəl baş çək, yoxla bu ömrü.

Ömrü mənə qalıb kar, lal oğlunun,
Zəhər atasının, yağ-bal oğlunun.
Bu Hüseynbəylinin, Bilal oğlunun,
Otur qarşısında, ağla bu ömrü.

Çətin bir də bu Şəms, Qəmər olacaq,
Nə də bir muştuluq, nəmər olacaq.
Kim bilir, qarşıda nələr olacaq? –
Qoyma ötüb gedə, saxla bu ömrü...

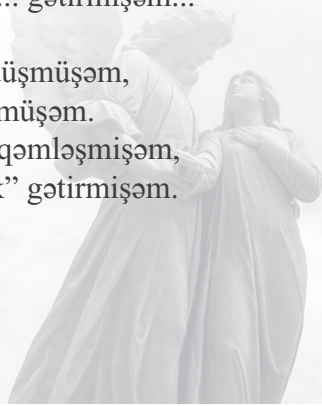
***

Sənin hüzuruna Faiq adında,
Bu boyda-biçimdə yük gətirmişəm.
Bağışla, İlahi, sevmişəm səni,
Bağışla, arada şəkk gətirmişəm.

Söz kimi şairin dilindən çıxıb,
Dırnağından qopub, telindən çıxıb,
Bir ruhun, bir canın əlindən çıxıb
Yanına dərdimi tək gətirmişəm.

Gəlmişdim dünyaya söz yaratmağa,
Qəmə gülümsəyib, dərdə batmağa.
Kömək et, az qalıb sənə çatmağa,
Tut mənim əlimdən, çək... gətirmişəm...

Payızdan qurtulub qısa düşmüşəm,
Daha bu həyatı başa düşmüşəm.
Bu mənəm – kodlaşib rəqəmləşmişəm,
“Şeş”i uduzmuşam, “yek” gətirmişəm.

Sökülüb-dağılır içim, bərbadam,
Bu ruh mənim deyil, bu cana yadam.
Dedin, günahını gətirmə, adam,
Sən dedin... nə fayda, leyk, gətirmişəm.

Ömrümü qoydular gərilmiş yaya,
Ox kimi atdılar yalan dünyaya.
Cismi torpaqlara, ruhu səmaya
Tapşırıran bəndənəm, “ök” gətirmişəm.

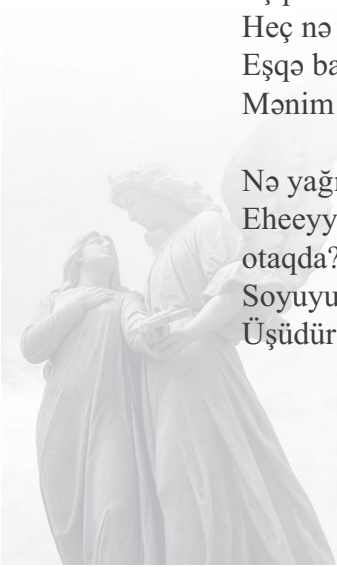
Bağışla, İlahi, sevmişəm səni,
Bağışla, arada şəkk gətirmişəm.

47

***

Eşqə bax, İlahi, əriyib gedir,
Heç nə qalmaz yaxın vaxta başımda.
Eşqə bax, gül kimi quruyub gedir,
Mənim daş başımda, taxta başımda.

Nə yağış yağışdı, nə qar otaqda,
Eheyyy... məndən başqa kim var
otaqda?
Soyuyur bədənim bu dar otaqda,
Üşüdür telimi şaxta başımda.

Naxırdan axura... yaxdı adamı,
Elə adam-adam yıxdı adamı.
Həyat və cəmiyyət sıxdı adamı,
Qəfəsə bənzədi noxta başımda.

Günəş də çıxacaq. Allah kərimdi!
Söz mənim ağamdı, söz nökrərimdi.
Mənim fikirlərim ümid yerimdi,
Mənim fikirlərim saxta... başımda.

Bu çırağ ömrümü bələdim hissə,
Eh, daha nə deyim...

bəsdı...

nə isə...

Aldandım duyğuya, yenildim hissə,
Nolsun ki, ağıl var çox da başımda?

GÖTÜR ƏLLƏRİMİ

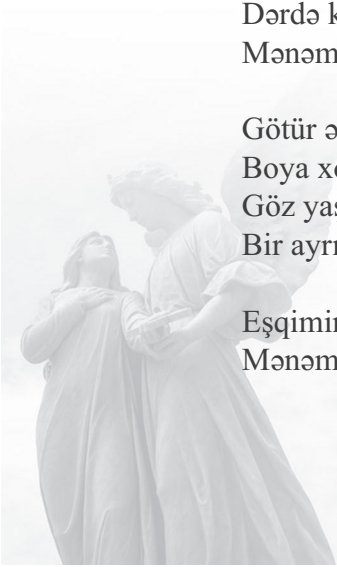
Hündür mərtəbəli göydələn kimi –
Ayağım torpaqda, başım buludda.
Birinci mərtəbəm başqa havada,
Başqa havadayam sonuncu qatda.

Bir gözümdə toydur, şadlanır hərə,
Bir gözüm oxşayır soyuq qəbirə.
İçimdə sakinlər cürəbəcürə,
Zatən eyni adam yoxdur həyatda.

Arxada qoyduğum önümdən gəlir,
İlimdən, ayımdan, günümdən gəlir.
Dərdə köklənməyim genimdən gəlir,
Mənəm bu soyadda, mənəm bu adda.

Götür əllərimi, apar dərinə,
Boya xoşbəxtliyi öz kədərinə.
Göz yaşı süzürəm şərab yerinə,
Bir ayrı tamdadır, bir ayrı dadda.

Eşqimin axundu, rahibi mənəm,
Mənəm hicranımın talibi, mənəm.

Hətta Allahımın sahibi mənəm,
Mənəm Allahımın sahibi hətta...

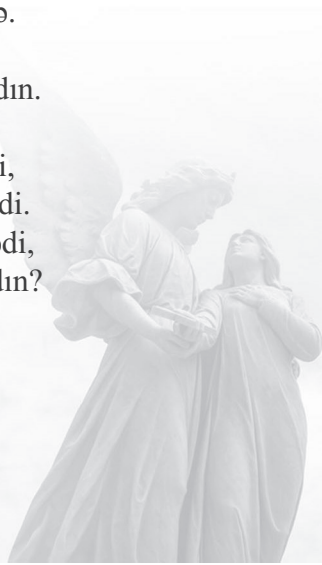
***

Dərdlərinə qurban olum,
Dərdini çəkdiyim qadın.
Bulud kimi taleyinin
Üstünə çökdüyüm qadın.

Söndür yanan ürəyini,
İsit donan ürəyini.
Söz-söz sılan ürəyini
Qələmlə tikdiyim qadın.

Yetsə ömür-qədər minə,
Aşiqəm hər bir qəminə.
Çiçək kimi qədəminə
Ömrümü səpdiyim qadın.

Atəşindən qor vermədi,
Yar yanıma yar vermədi.
Bu eşq niyə bar vermədi,
Şumlayıb əkdiyim qadın?

***

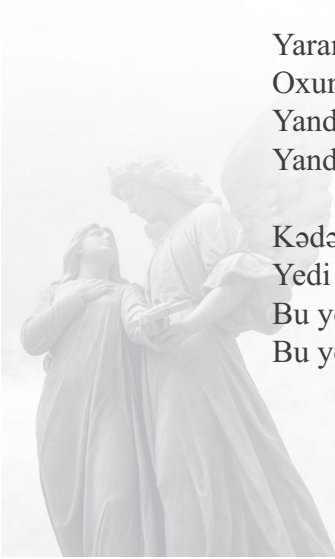
Otuz ildir, yoxuşdayam,
Bu yollar düzə çıxmadı.
Sevincim çiçək açmadı,
Çəmənim dizə çıxmadı.

Bu ruhun, canın adıyam,
Sanki cəhənnəm oduyam.
Mən zülmətlər övladiyam,
Gecəm gündüzə çıxmadı.

Nələr oldu, nələr, nələr...
Qəmlə doldu piyalələr.
Yazıldı sözlər, nəğmələr,
Mən duyan sözə çıxmadı.

Yarandı Göy, Yer eşq ilə,
Oxundu hər sirr eşq ilə.
Yandı canım bir eşq ilə,
Yandı da, közə çıxmadı.

Kədərimə satdı məni,
Yedi məni, uddu məni.
Bu yollar aldatdı məni,
Bu yollar sizə çıxmadı.

GÜZGÜDƏKİ ADAM

Günəş dənizdən doğur,
Dağda batır, bilirsən.
Solda həyat başlayır,
Sağda bitir, bilirsən.

Bilirsən ki, axşamlar
Haram olur yuxular.
Bir gün gələr, bu ömür
Ayağına yığılar.

Bilirsən ki, həyatın
Qanunu, qaydası var.
Deyirlər, ağlamağın
Ürəyə faydası var.

Bilirəm ki, bilirsən,
Sözü anlamaq nədi...
Bilə-bilə etdiyin
Səhvi danlamaq nədi...

Bu tənhalıq, yalnızlıq
Göl oldu dama-dama.

Getdikcə öyrəşirsən,
Güzdəki adama.

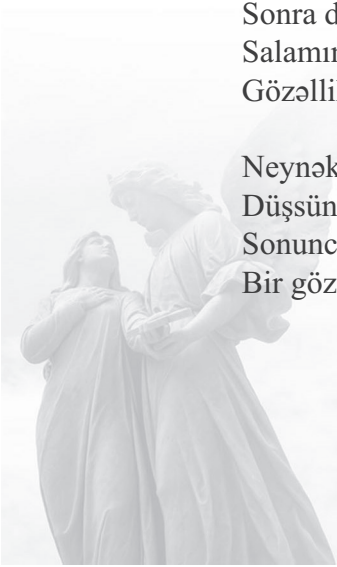
***

Neynək, eybi yoxdu, qoy belə olsun,
Qoy belə yaşasın bu adam, neynək.
Səfil söyləsinlər, dəli desinlər,
Deyirlər, desinlər... azadam, neynək.

Neynək eee... onsuz da ölüm haqq işi,
Hamının Əzrail alacaq canın.
Hamı eyni cürə çürüyəcəkdir,
Eyni yaratdımı Allah insanı?

Sonradan dəyişir dəyişilənlər,
Sonra da özünə qayıdır hamı.
Salamın rüşvətə döndüyü yerdə
Gözəllik vəsf edir şair ilhamı...

Neynək, eybi yoxdu, qoy belə olsun,
Düşün qoca dünya şəkildən-şəklə.
Sonuncu nəfəsdə açıq gözünə
Bir gözəl qadının əli çəkilər.

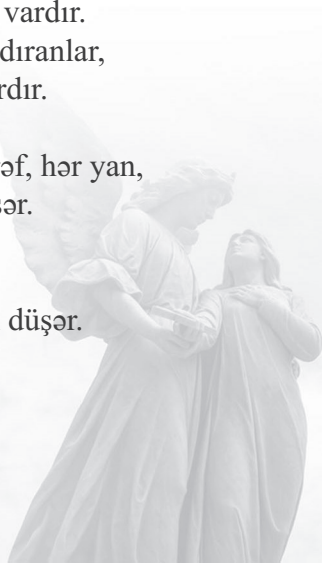
Bağlanar gözlərin əbədiyyətə,
Soyuyub gedərsən sətirbəsətir.
Bir qadın əlinə məğlub olarsan,
Ruhunu bürüyər sevdiyin ətir.

Qəfil ayılırsan bir Sur səsinə,
Səni diksindirər bu səs: “Can balam,
Mənim şair balam, mənim söz balam,
Gəl, gəl, adam balam, gəl, insan balam.

Balama qurban adamlar,
Balam havaxt addımlar?
Balama qurban süsənlər,
Balam havaxt gülümsər?..”

Baxırsan bir yanda ana sevgisi,
Bir yanda atanın qayğısı vardır.
Siz – ey məni səfil adlandıranlar,
Bizim ailəmiz belə kübardır.

Sevgiyə qərq olar hər tərəf, hər yan,
Araya uşaqlıq inadın düşər.
Birdən ayılırsan...
Birdən yadına
Gözünə əl çəkən o qadın düşər.

***

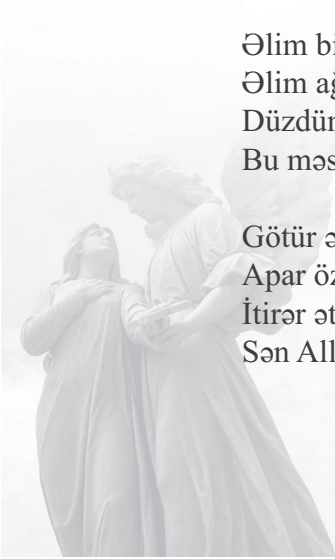
Əyri tanımadı, haram bilmədi,
Halal gəzdirirəm düz əllərimi.
Açdım qaranquşa, kəpənəklərə
Ağac əllərimi, yaz əllərimi.

Ovcumda döyünür şair ürəyi,
Ümid təsəllisi, arzu gərəyi.
Gah daşdan çıxarır suyu-çörəyi,
Özüm tanımıram öz əllərimi.

Hələ nə yaşayıb hələ bu əllər,
Qıymayıb çiçəyə-gülə bu əllər.
Qoyma can tapşırıb ölə bu əllər,
Ərit nəfəsinlə buz əllərimi.

Əlim bir aynadı əlim əksinə,
Əlim ağır deyil öz çəkisinə.
Düzdüm misra-misra varaq köksünə
Bu məsum, bakirə qız əllərimi.

Götür əllərimi, götür, ay adam,
Apar öz dünyana fani dünyadan.
İtirər ətrini, düşər mənadan,
Sən Allah, buraxma söz əllərimi.

***

Hər şey başqa idi on il öncədən,
Görən, nə dəyişər beş ildən sonra?
Hansı gün yıxılar xatirələrdən
Köksünə sıxdığın şəkildən sonra?

Bu ruh da, bu can da borcdu insana,
Deyirlər, sevgi də bəs Allahındı.
Sən demə, şeir də yazmır bu adam,
Bu söz Allahındı, səs Allahındı.

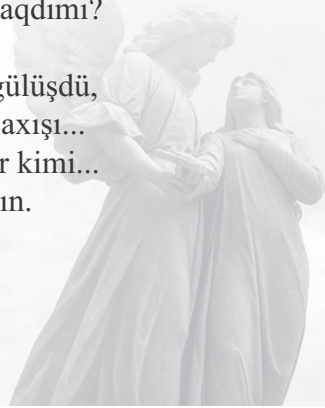
56

Faiq Hüseynbəyli

Sən sevdin, mən isə ilahiləşdim,
Qəbahət sənindi, günah səndədi.
Şairi bir belə sevməzlər, qadın,
Sevərsən, özünü Allah zənn edər.

Görən, sevgi nədi? Yanında olmaq?
Qaşına-gözünə toxunmaqdimi?
Görən, sevgi nədi? Bir ağ kağıztək
Yazısız-qələmsiz oxunmaqdimi?

Sevgi göz yaşdı, sevgi gülüşdü,
Elə bir gülüş ki şimşək çaxışı...
Elə bir göz yaşdı leysanlar kimi...
Şəklimi incidir axı baxışın.

Elə baxma, zalım, şəkil neyləsin?
Tanrı həsəd çəkir eşqinə sənin.

***

Səni misra-misra çəkdim içimə;
Başım dumanlanır, çən alınırсан.
Bu qədər kədər-in-qəmin içində
Necə də mehriban, şən alınırсан.

Neynirəm atəşi, içim bir odkən,
Alışb yanarkən, adında adkən.
Bu qədər uzaqkən, bu qədər yadkən
Ən yaxın, ən sadıq, ən... alınırсан.

Gəl, ey tənhalığım, təkliyim qadın,
Min ildi həsrət-in çəkdiyim qadın,
Söz-söz ürəyimə əkdiyim qadın,
Saçım-da bir ovuc dən alınırсан.

Daha faş olmalı bu sirr, yazıram,
Səni hərf-hərf, bir-bir yazıram.
Mən hansı qadına şeir yazıram,
Axırda yenə də sən alınırсан.

***

Sən demə, bu tindən sonra payızmış,
Sanırdım, bahardı, yazdı mənimçün.
Mən görən yuxular gerçək olmadı,
Fələklər tərsinə yozdu mənimçün.

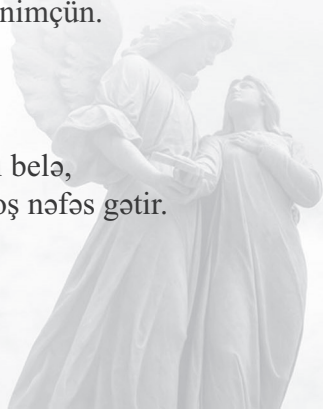
Tanrının üzüydü üzün... sevirdim,
Kırpiyi sevirdim, gözü sevirdim.
Sözə inanırdım, Sözü sevirdim,
Deyirdim, bu dünya SÖZDÜ mənimçün.

Sel kimi, su kimi axıb getmişən,
Eşqin çaxmağını çaxıb getmişən.
Məni qaranlığa yıxıb getmişən,
Hər tərəf dumandı, tozdu mənimçün.

Kimə təsəllidi, göynədər kimi -
Ayrılıq... şəhərdən köylərə kimi.
Haqlısan yerlərdən göylərə kimi,
Mənə nə eləsən, azdı mənimçün.

***

Quruyur bu eşqin budağı belə,
Gəl, ey yaz müjdəlim, xoş nəfəs gətir.

Bu gözə göz gətir, bu ələ əl ver,
Mənə söz ismarla, mənə səs gətir.

Səssizcə, sakitcə yeri ömrümdən,
Səsindən canlanan diri ömrümdən.
Bütün əzabları kürü ömrümdən,
Hicranı, həsrəti, qəmi tərs gətir.

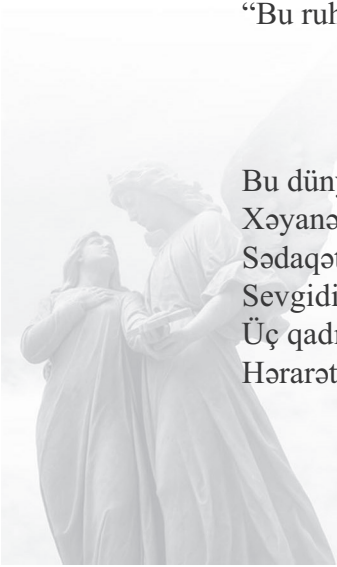
Bu eşqi ürəkdə daşımaq olmur,
Təkcə əzizləmək, oxşamaq olmur.
Gəl, ey yaz müjdəlim, yaşamaq olmur,
Gələndə özünlə bir həvəs gətir.

59

Ürəklər oxşayan gözəl an gətir,
Nəyi gətirirsən, firavan gətir.
Bu ruha ruh gətir, cana can gətir,
“Bu ruha can adlı bir qəfəs gətir”.

ÜÇ QADIN

Bu dünyada üç qadından keçmişəm,
Xəyanətədi...
Sədaqətədi...
Sevgidədi...
Üç qadının əlindən su içmişəm,
Hərərətədi...

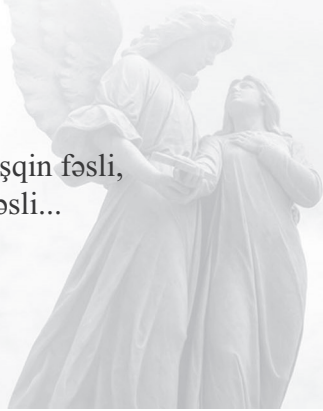
Lətafətdi...
Sevgidi.

Üç qadına varaqlandım, oxundum,
Axtarıldım, soraqlandım, oxundum.
Üç qadınla maraqlandım, oxundum,
Cinayətdi...
Məhəbbətdi...
Sevgidi...

Bu ölümə gedən yoldu olumdan,
Gah önümdən, gah sağımdan-solumdan.
Üç qadının yolu keçib yolumdan,
İnayətdi...
Dəyanətdi...
Sevgidi...

Mən yolumu üç qadından salmışam,
Üç qadının tale yolu olmuşam.
Çiynimə üç qadın yükü almışam,
Cəsarətdi...
Əsarətdi...
Sevgidi...

Dedim, budur gəldi bir eşqin fəslü,
Gözəlliyin özü, ruhu və əslü...

Üç qadının bir kişiyyə hasili
Mərhmətədi...
İbadətədi...
Sevgidədi...

SEVGİ HEYKƏLİ

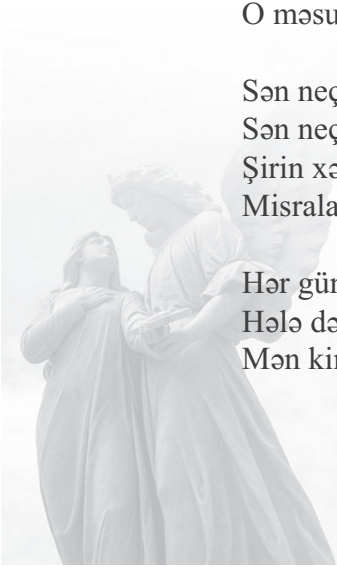
Buz tutub gedirdim şeirbəşəir,
İçimdə bir ocaq qaladın, sağ ol!
Üzünə, gözünə, sözünə qurban,
Dərdini dərdimə caladın, sağ ol!

61

Oxudum həyatı təbəssümündən,
Sənə gətirirdi məni yağışlar...
Keçib iliyimdən sözə dönürdü
O məsum, sevimli, ilıq baxışlar.

Sən neçə şeirin ilham pərisi,
Sən neçə kitabın müqəddiməsi –
Şirin xəyalların, xatirələrin
Misralar içində çırpınan səsi...

Hər gün fikirləri tarım çəkirsən,
Hələ də anlamır adamlar məni.
Mən kimə nə deyim? –

Sənsiz çox sıxır
Bu odalar məni, bu damlar məni.

Soyuq baxışlarla baxıb keçərlər,
Bilməzlər, duymazlar bu eşqi, gəlin.
Günah işləyənlər daşqalaq eylər,
Söz-söz ucaltığım sevgi heykəlin.

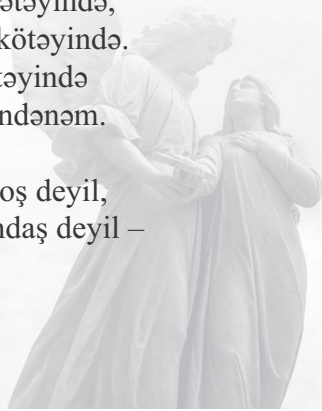
***

Salam, Tanrım mənim, salam, İlahi,
Mən gülü burnunda solan bəndənəm.
Çətin tanıyarsan bu qəmi, ahı,
Filankəsin oğlu, filan bəndənəm.

Qarada itirdim bütün rəngləri,
O asan rəngləri, çətin rəngləri.
Atadan-anadan yetim rəngləri
Həyat tablosuna salan bəndənəm.

Milçəklər qaynaşır söz pətəyində,
Nə kökündə dad var, nə kötəyində.
Həqiqət, azadlıq, haqq ətəyində
Zühur namazını qılan bəndənəm.

Bəlkə də, xitabım sənə xoş deyil,
Həmin adam deyil, vətəndaş deyil –

Hecdən yaratsan da, içim boş deyil,
Sən özün “Ol!” dedin, olan bəndənəm.

Çətin tanıyarsan... əyər tanısan,
Sən özün bu ruhun tərcümanısan.
Bütün şeirlərin qəhrəmanısan,
Min ildi qeydinə qalan bəndənəm.

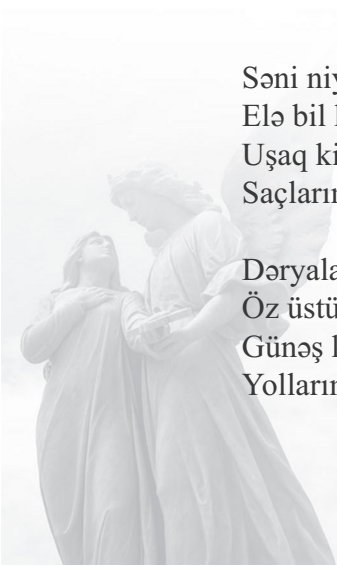
Kimsə söz çeynəyir burda acından,
Qaçır ömür boyu ehtiyacından...
Göstər ağ rəngini, tutum ucundan,
Mən yalan bəndənəm, yalan bəndənəm.

Sağ ol, Tanrım mənim, İlahim mənim,
Səndən öz payımı alan bəndənəm.

***

Səni niyə çox istədim, bilmədim,
Elə bil ki, mən olmusan nə vaxtsa.
Uşaq kimi əllərimdən tutmusan,
Saçlarımda dən olmusan nə vaxtsa.

Dəryalardan xilas edib Nuhumu,
Öz üstünə götürmüşən ahımı.
Günəş kimi əritmişən ruhumu,
Yollarımda çən olmusan nə vaxtsa.

Hər nə var bu şiltaqlıqda, inadda,
Sanki səndən bir parçadı həyatda.
Elə bil ki, həyatımda bu adda
Sən olmusan, sən olmusan nə vaxtsa.

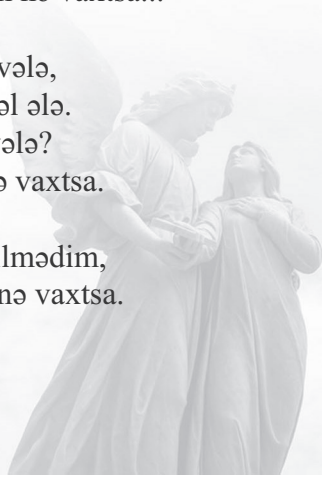
Bax, yanırım bu atəşdə göz kimi.
Darıxıram bir sahibsiz iz kimi.
İndi-indi söz kimisən, söz kimi,
Səs olmusan, ün olmusan nə vaxtsa.

Möhür sənin... sən verdiyin arayış,
Məhəbbətdən məhəbbətə sıçrayış...
Sanki sənə eyləmişəm sitayış,
Üz tutduğum yön olmusan nə vaxtsa.

Bir eşqdi bu, nazil olub kitabla,
Bir könüldən min könülə əzabla.
Yüz ildən bir qayıdırsan... hesabla
Beş olmusan, on olmusan nə vaxtsa...

Özün saldın olanları cədvələ,
Qovuşmadı bu dünyada əl ələ.
İndi niyə qayıtmısan əvvələ?
Özün axı son olmusan nə vaxtsa.

Səni niyə çox istədim, bilmədim,
Elə bil ki, mən olmusan nə vaxtsa.

İndi-indi söz kimisən, sevgilim,
Səs olmusan, ün olmusan nə vaxtsa.

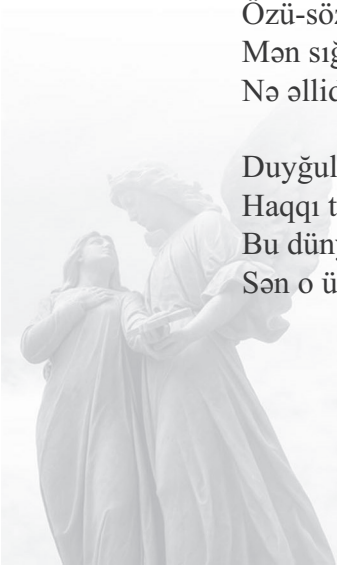
***

Gözlərində dərin qüssə-qəhər var,
Dodağında bir öpüşlük kədər var.
Hər gecədən sonra nurlu səhər var,
Ümidini üzmə sözdən, şairim.

Bu dünyada bir adamlıq ad gərək,
Dərdlərinə doğma gərək, yad gərək.
Ovucunda kül olası od gərək,
Keçib gəldim kösöv-közdən, şairim.

Pənah gəldim pir olana, qorxmadım,
Özü-sözü sirr olana, qorxmadım.
Mən sığındım Bir olana, qorxmadım
Nə əllidən, nə də yüzdən, şairim.

Duyğuları sona yetir, öyrənək,
Haqqı tapdaq altdan götür, öyrənək.
Bu dünyanı sətir-sətir öyrənək,
Sən o üzdən, mən bu üzdən, şairim.

***

Sevgi Allah işidi,
Qiblələri, yönləri...
Sev, sevginlə utandır
Şeytanları, cinləri.

İlahi kini sevməz,
Şərin hökmünü sevməz...
Sən sevən kimi sevməz
Ən qatı möminləri.

Qayıtsın, sözü varsa,
Bəxtiyazan, üzü varsa...
Yazıya pozu varsa,
Silsin sənsiz günləri.

Kim çıxacaq yoluma?
Bu yol gedir ölümə.
Əlini ver əlimə,
Yıxaq bütün dinləri.

***

Bu da tale işidi,
Salır məni qəmlərə.

Sevinci bəxş eyləyir
Cahilə, sərsəmlərə.

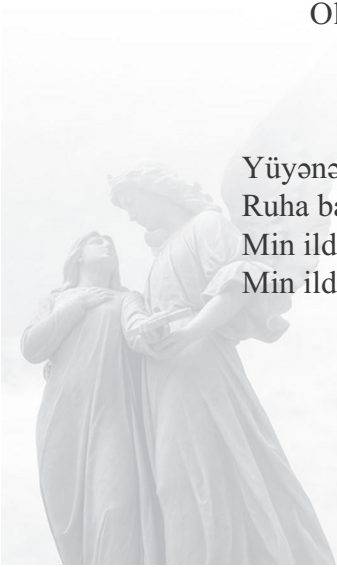
Ya yenidən doğul, ol,
Ya əfsanə, nağıl ol...
Allah, özün ağıl ol
Bu ağıldan kəmlərə.

Bu can daşdı, əriyə?
Ömür sürməz, sürüyər.
Zamanı çək geriyə,
Qaytar ötən dəmlərə.

Başına dərd tac etmə,
Taxtını tarac etmə.
Şairi möhtac etmə,
Olmayan məlhəmlərə.

***

Yüyənə sığmayır dəli at kimi,
Ruha bax, dərənin-düzün yorğunu.
Min ildi Günəşdən nur içir əllər,
Min ildi ayaqlar izin yorğunu.

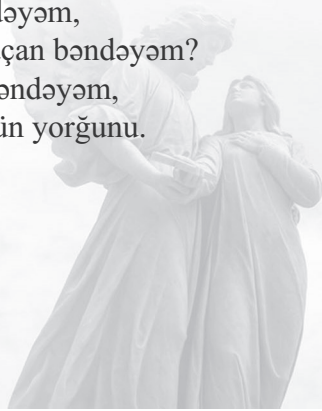
Həyat bir oyundu, yarışdan keçər,
Sevgidən, sevdadan, barışdan keçər.
Alın yazıları qırıqdan keçər,
Alın yazıları... üzün yorğunu.

Tanrı, gəl sahib çıx bu ruha, cana,
Bir addım yaxın ol qulun insana.
Gündüzlər atadır, gecələr ana
Oğulun yorğunu, qızın yorğunu.

Şimşəklər oynadır qayada, dağda,
Rənglər yoxa çıxır qarada, ağda...
Qopmasın kökündən bircə budaq da,
Sən özün hifz elə, özün, yorğunu.

Ulayır səbrimi kəsən küləklər,
Törpaqdan, dənizdən küsən küləklər.
Bu yağın yağışlar, əsən küləklər,
Yar gələn yollarda tozun yorğunu.

Tanrı, sirlərini açan bəndəyəm,
Mən haçan Tanrıyam, haçan bəndəyəm?
Sözlə qanadlanıb uçan bəndəyəm,
Sözün yorğunuyam, sözün yorğunu.

***

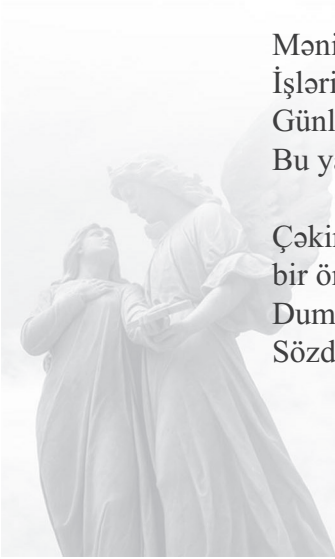
Birimin üstünə gəlir,
Gəlir beşimin ağrısı.
Min illərdi əldən qalıb
Əlli işimin ağrısı.

Görən, neçə yaşım qalıb?
Bir az da keçmişim qalıb.
Ruhum uçub, nəşim qalıb,
Qalıb nəşimin ağrısı.

Niyyət hara, mənzil hara?
Gəlirəm yol yora-yora.
O divara, bu divara
Vurur başımın ağrısı.

Məni söz-söz kül elədi,
İşləri müşkül elədi.
Günlərimi il elədi
Bu yaddaşımın ağrısı.

Çəkir candan rişə, çəkir
bir ömrü, həmişə çəkir.
Dumanımı ərşə çəkir,
Sözdü dişimin ağrısı.

***

Mən öldüm bu payızda,
Yağışlarda yaşadım.
İlmə-ilmə söküldüm,
Naxışlarda yaşadım.

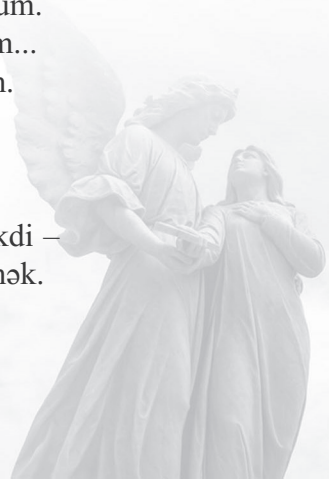
Mən, olmaya, çox oldum?
Öz köksümə ox oldum.
Enişlərdə yox oldum,
Yoxuşlarda yaşadım.

Dünya özü bir qəlib,
Biri gedib, min gəlib...
Dualarda dirçəlib,
Qarğışlarda yaşadım.

Eşq su idi bir udum,
İçdim, sönmədi odum.
Hardasa unuduldum...
Baxışlarda yaşadım.

***

Sevilməkdi-sevməkdi –
Əsası buymuş, demək.

Yaşamağın yolu da,
Qisası, buymuş, demək.

Od şeytanmış... və hərdən
Yanır bu ruh, bu bədən.
Allahın da bəndədən
Qisası buymuş, demək.

Daha yoxdur həvəsi,
Çalınıb öz havası.
Sözün də Mustafası,
Musası buymuş, demək.

Cini ata mindirən,
Göydən mələk endirən,
Çarmıxı dilləndirən
İsası buymuş, demək.

Bu gülün, bu tikanın,
Ey candan can tikənim,
İki sevda çəkənin
Cəzası buymuş, demək.

***

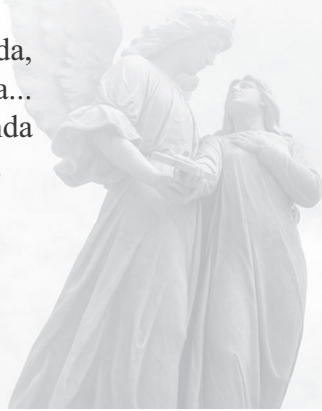
Sözə sığmır, səsə gəlmir,
Şehirdi, sirdi şəklin.
Öpüm, qoyum gözlərimə,
Ocaqdı, pirdi şəklin.

Özünü tanı önündə,
Dayanan hanı önündə?
Bir ruhun, canın önündə
Necə əsirdi şəklin...

Gəlmişəm çiçək ətrinə,
Nə edim səndən ötrü, nə?..
Hərdən dəyirdim xətrinə,
Hərdən küsürdü şəklin.

Dedi Tanrı kəlamını,
Heyrətdə qoydu hamını...
Hərdən quru salamını
Məndən kəsirdi şəklin.

Ağ işıq var qarasında,
Gözəlliyin sırasında...
Yalanla haqq arasında
Ələmyesirdi şəklin.

***

İcazə ver, gözəl gözlüm,
Saçında əlim oynasın.
Oda düşsün Kərəm canım,
Közündə külüm oynasın.

Gəlmişəm... bəli, eşq ilə,
Belə gülməli eşq ilə.
Bu şair dəli eşq ilə
Qoy zülüm-zülüm oynasın.

Saçım qurban dən-dən sənə,
Səni görən gündən sənə.
Qanad açsın məndən sənə,
Oynasın, yolum oynasın.

Odun yandırısın-yandırısın,
Buzun dondursun-dondursun.
Sağım sındırsın-sındırsın,
Havana solum oynasın.

Hicrana, qəmə asiyəm,
Bir ömürlük susasıyam.
Mən sözümün ağasıyam,
Vəsfinə qulum oynasın.

Bu yerlər qaçsın göylərə,
Sirrini açsın göylərə.
Xəyalım uçsun göylərə,
Söz “ölüm-ölüm” oynasın.

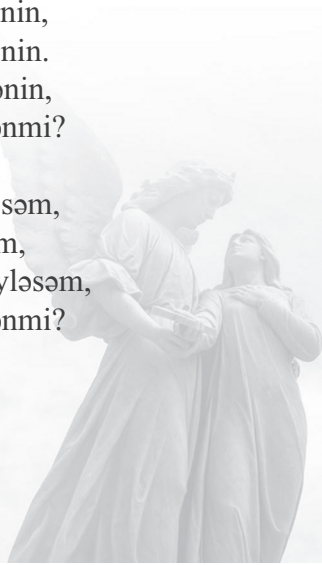
***

Sənə bir xoş söz göndərsəm,
Sevərsənmi, sevməzsənmi?
Qəlbimi köz-köz göndərsəm,
Sevərsənmi, sevməzsənmi?

Surətindir dörd bir yanda,
Nişanən var hər insanda.
Məni bu ruhda, bu canda
Sevərsənmi, sevməzsənmi?

Göz də sənin, üz də sənin,
Gecə də, gündüz də sənin.
Səs də sənin, söz də sənin,
Sevərsənmi, sevməzsənmi?

Hər kəlmə Allah söyləsəm,
Yalanlara yox söyləsəm,
Dönüb-durub haqq söyləsəm,
Sevərsənmi, sevməzsənmi?

Adın sığmır könüllərə,
Vəsfın kök salıb dillərə.
Bir cavab ver bu əllərə,
Sevərsənmi, sevməzsənmi?

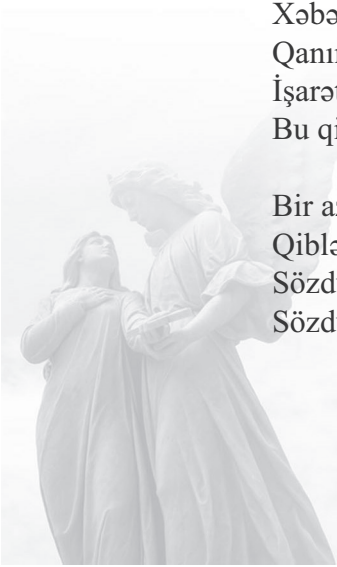
***

Bir də gördün, çarxdı, döndü,
Pozuldu şahın yazısı.
Bir savabın üstə gəldi
Min bir günahın yazısı.

Can qayıdır, cana dönür,
Candı da, insana dönür.
Dağlarda dumana dönür
Çəkdiyim ahın yazısı.

Xəbər verin mələklərə,
Qanım çıxıb lələklərə.
İşarətdi ürəklərə,
Bu qibləgahın yazısı.

Bir az da məndən boy atır,
Qiblədən, yöndən boy atır,
Sözdü – dünəndən boy atır,
Sözdü sabahın yazısı.

***

Kədərime lələk saldı durnalar,
Nalə nədir, fəryad nədir, səs nədir?
Xəncər kimi söz saplanır köksümə,
Diri-diri ölmək deyil, bəs nədir?

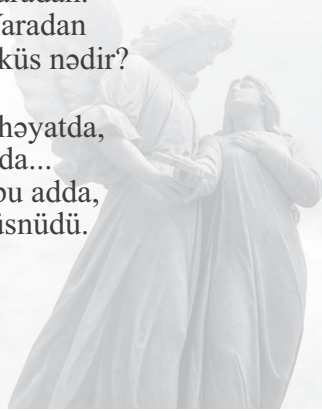
Bu sevginin yaşı hanı, əfəndi,
Başa düşən daşı hanı, əfəndi?..
Ruhsuz sözəm, nəşim hanı, əfəndi?
Sənsiz bu nəş dünyalarda nəsnədi...

Yer üzünə İlahidən pay adam,
Bahar adam, payız adam, yay adam.
Yaxşılardan yaxşısisən, ay adam,
Bilirsənmi, yaxşı nədir, pis nədir?

Yağ ey, yağış, yu dünyanın kirini,
Əs, ey külək – xəyalların sərini...
Daşlar bilər yüzillərin sirrini,
Dağlar bilər, duman nədir, sis nədir.

Qayıtmaram mən bu yolu yarıdan,
Yüz il keçə, min il keçə aradan.
Səni mənə yar eyləyən Yaradan
Söyləməzmi umu nədir, küs nədir?

Bir təzada bürünmüşəm həyatda,
Saniyədə, dəqiqədə, saatda...
Gəl yenidən yarat məni bu adda,
Sənin hüsnün İlahinin hüsnüdü.

Şeirlərim – misra-misra intizar,
Şeirlərim – min illərin yükü var...
Şeirlərim zülümkarı, zülümkar,
Şeirlərim – bir gözəlin rəsmidi.

Torpaq Faiq, Hava Faiq, Su Faiq,
Günahını sevgi ilə yu, Faiq...
Ruhu ilə əbədidir bu Faiq,
Od içində yanan onun cismidi.

***

Söz də üşüyür daha,
Əllərin də soyuqdur.
Ayların, günlərin də,
İllərin də soyuqdur.

Soyuyur bu dünyada,
Küləklər də soyuyur.
Fələklərə qoşulub
Mələklər də soyuyur.

Soyuyur qızıl Günəş,
Gərək yoxdu altına.
Nə varsa, yaxınlaşır
Getdikcə buz qatına.

Hər yer dərin qaranlıq,
Kim ömrümü uzadar?
Mənə bir işıq göstər
Düşdüyüm bu fəzada.

***

Div çıxardı qarşıma
Nağıllarda hər dəfə.
Min ildi, yol gedirəm
İşıq gələn tərəfə.

Varmı bu yolun sonu,
İşığa çatacaqmı?
Cırıtdan-cırıtdan arzular
Bu axşam yatacaqmı?

İt hürən qaranlığın
Sabahı varmı görən?
Sevgilərin kitabda
Günahı varmı görən?

Söz-söz vuruldum sənə,
Vuruldum sənə, əfv et.
Yaşada bilmədirsən,
Nə olar, məni məhv et.

Yox et məni, çəkilim,
Soyuyum torpaq kimi.

MÜNDƏRİCAT

On il əvvələ.....	14
Güzgü	16
Sizin şəhər	17
Gözlə qaş arası.....	18
Böyük adam.....	20
Zamanı tutmaq olmur	21
Dedik, ömrümüzə Günəş nur saçar	22
Görüşdük, ayrıldıq.....	23
Yenə gec gələcəksən	26
Qızılgül dərdlərim	28
Göylərə məktub	28
Sənə müqəddəs sözüm.....	31
İçimdə Allah yaşayır.....	32
Yol.....	34
Heca şeirlərim.....	36
Yaradılış.....	37
Əzaba gülən adam	38
Xatirə	39
İki əlim qan da olsa.....	40
Vəfanın ad günüə.....	45
Götür əllərimi	49
Güzdəki adam	52
Üç qadın.....	59
Sevgi heykəli	61

Faiq Hüseynbəyli
(Hüseynbəyli Faiq Bilal oğlu)

SEVGİ HEYKƏLİ
Bakı, “Təhsil”, 2019

Nəşriyyat direktoru

Tural Axundov

Bədii və texniki redaktor: *Abdulla Ələkbərov*

Dizayner: *Əmiraslan Zaliyev*

Korrektor: *Günəl Abdullayeva*

Çapa imzalanmışdır 23.12.19
Format 70x100^{1/32}. Fiziki çap vərəqi 2,5
Sifariş 40. Tiraj 300.

«Təhsil Nəşriyyat-Poliqrafiya» MMC-nin
mətbəəsində çap olunmuşdur.

Bakı, AZ1052, F.Xoyski küç., 149
e-mail: tahsil_az@yahoo.com
Tel.: (+994 12) 567-81-28/29